

**Kodėl vadinamės katalikais?
Kelionė Katekizmo puslapiais**

Į ką mes tikime

KODĖL VADINAMĖS KATALIKAIS? KELIONĖ
KATEKIZMO PUSLAPIAIS: *MŪSŲ TIKĖJIMO
IŠPAŽINIMAS. Į KĄ MES TIKIME?* [Parapijų atsinaujinimo
programa ATGAIVINK. Grupelių darbo medžiaga]. - Kaunas:
Kauno arkivyskupijos kurija. Programa „Atgaivink“, 2007. - 84 p.

Versta iš

Why Catholic? Journey through the Catechism: The
Profession of Faith. What We Believe. - RENEW International
Publications, 2002.

Iš anglų kalbos vertė s. *Evelina Lavrinovičiūtė MVS*
Iliustracijos *Lina Šaluckienė*

© Romos Katalikų Newark vyskupija (New Jersey), 2002
© Kauno arkivyskupijos kurija. Parapijų atsinaujinimo programa
ATGAIVINK

2007 08 28. Tiražas 3000 egz.

Išleido Kauno arkivyskupijos kurija. Parapijų atsinaujinimo
programa ATGAIVINK.

Spaustuvė MORKŪNAS ir Ko, Draugystės g. 17, LT 51229,
Kaunas.

TURINYS

ĮVADAS	I
1 TEMA Dievo troškimas.....	1
2 TEMA Dievo Apreiškimas: Tradicija ir Šventasis Raštas	7
3 TEMA Tikėjimas: aš tikiu, mes tikime	14
4 TEMA Švenčiausioji Trejybė	20
5 TEMA Kūrimo paslaptis	26
6 TEMA Įsikūnijimas	32
7 TEMA Viešasis Jėzaus gyvenimas	38
8 TEMA Velykų slėpinys: Jėzaus mirtis ir prisikėlimas	45
9 TEMA Šventoji Dvasia ir Bažnyčia	52
10 TEMA Viena Bažnyčia ir skirtingos pareigos	58
11 TEMA Kristaus Motina Marija - Bažnyčios Motina	66
12 TEMA Tikime amžinąjį gyvenimą	72
GIESMĖS	79

ĮVADAS

Daugelis katalikų paveldėjo savo tikėjimą, nors šiandien nežino, kodėl vadinasi katalikais. Jie niekada nesusidūrė su rimtu tikėjimo ugdymu, pagrįstu Katalikų Bažnyčios Mokymu. Dėl šios priežasties *ATGAIVINK*, remdamasi keturiomis Katekizmo dalimis, parengė programą *KODĖL VADINAMĖS KATALIKAIS? KELIONĖ KATEKIZMO PUSLAPIAIS*.

KODĖL VADINAMĖS KATALIKAIS? Ši atskiriems asmenims ir/ar tikėjimo pasidalijimo grupelėms skirta patogi priemonė leis susipažinti su didžiais Katalikų Bažnyčios katekizmo lobiais, padės juos skaityti, melstis ir branginti. Tikimės, jog naudodamiesi šia medžiaga žmonės giliau išstudijuos ir širdimi priims Katalikų Bažnyčios katekizmo mokymą; kad tai bus jiems proga dalytis tikėjimu į Jėzų Kristų, galimybė geriau pažinti savo tikėjimą bei leisti jam nušviesti kiekvieną jų gyvenimo aspektą.

Apmąstymai leidžia asmenims „paragauti“ Katekizmo turinio. *KODĖL VADINAMĖS KATALIKAIS?* nėra sutrumpintas Katekizmo variantas ar jo santrauka. Tai veikiau būdas, leisiantis katalikams tapti ištikimesniais savo Bažnyčios Mokymui. Mes raginame žmones skaityti Katekizmo ištraukas prieš ir po susitikimų.

Tam tikra prasme *KODĖL VADINAMĖS KATALIKAIS? yra* Katekizmo gairės. Negana to - ši programa kviečia skaitytojus ir dalyvius į brandesnę tikėjimą, stiprina bei maitina pasauliečių - vyrų bei moterų - pašaukimą tapti ir būti tikėjimo žmonėmis.

Galbūt šios keturios knygelės padės žmonėms atskleisti savo istoriją, savo pačių kelionę tampant katalikais. Ką reiškia būti kataliku? Kodėl žmonės jais išlieka? Kodėl jie tampa katalikais? Tam, kad geriau atskleistų savo tikėjimo kelionę, rekomenduojame dalyviams programos metu vesti dienoraštį, kuriame po kiekvieno užsiėmimo jie galėtų pasižymėti esminius tikėjimo teiginius bei jų pačių asmenines išvalgas. Tai bus didžiulis turtas, medžiaga jiems patiems apmąstyti bei pasidalyti su kitais.

Pirmoji Katalikų Bažnyčios katekizmo dalis kalba apie didžiuosiuos mūsų tikėjimo slėpinius. Antroje dėmesys kreipiamas

į tikėjimo šventimą sakramentinėje liturgijoje. Trečioji Katekizmo dalis aiškina moralinį Katalikų Bažnyčios Mokymą. Ketvirtoje dalyje atidžiau žvelgiama į mūsų santykį su Dievu ir į to santykio augimą maldoje.

Ši pirmoji *KODĖL VADINAMĖS KATALIKAIS?* serijos dalis - *MŪSŲ TIKĖJIMO IŠPAŽINIMAS* - žvelgia į tas tiesas, kurias mes, katalikai, tikime; čia nagrinėjami esminiai mūsų tikėjimo aspektai, remiantis „geriausiuoju Romos katekizmu“ - Apaštalų tikėjimo išpažinimu, pateikiamos išvalgos, ką reiškia būti kataliku.

Jei renkatės grupelėmis, šią programą galite rengti arba dviem 6 savaitių blokais, arba iškart - 12 savaitių. Galbūt jūsų bendruomenė norės tęsti ir kitas tris Katekizmu paremtas šios programos dalis: *KRIKŠČIONIŠKOJO SLĖPINIO ŠVENTIMAS: SAKRAMENTAI* (II dalis), *GYVENIMAS KRISTUJE: KELIAUTI SU DIEVU* (III dalis) ir *KRIKŠČIONIŠKOJI MALDA: GILINTI SANTYKĮ SU DIEVU* (IV dalis).

Tegu šie apmąstymai veda jus į artimesnį, gyvybingesnį santykį su mūsų Mylinčiu Dievu.

DALIJIMOSI TIKĖJIMU PRINCIPAI IR GAIRĖS

Kai renkamės dalytis savo tikėjimu ir kartu augti bendruomenėje, svarbu, kad laikytumės tam tikrų principų. Čia pateikiami teologiniai principai ir gairės grupelėms padės sutelkti jūsų bendruomenę ir augti tikėjimu, viltimi ir meile.

Principai

- Kiekvienas asmuo yra vedamas Dievo jo ar jos dvasinėje kelionėje. Tai vyksta krikščioniškos bendruomenės kontekste.
- Kristus, Žodis, tapęs kūnu, yra krikščioniškojo tikėjimo pagrindas. Dėl Jo, Jame ir per Jį mes susirenkame dalytis savo tikėjimu.
- Kalbėdami apie dalijimąsi, mes turime galvoje dalijimąsi tuo, kaip Dievas veikia asmeniniame gyvenime ir kaip tai siejasi su Šventuoju Raštu bei Bažnyčios tikėjimu. Dalijimasis tikėjimu nėra diskusija, problemų sprendimas ar Šventojo Rašto studijos. Jo tikslas yra konkrečiomis sąlygomis gyvenančio žmogaus ir mylinčio Dievo susitikimas, vedantis į širdies pokalbį.
- Dalijimosi tikėjimu procesas yra apmąstymų, kilusių maldoje, išraiška.

Gairės

- Grupelėje dalyvauja 10 - 12 asmenų.
- Nuolatinis dėmesys kiekvienam žmogui, pagarba jam, nuoširdumas bei atvirumas padės bendruomenei augti.
- Kiekvienas asmuo dalijasi tiek, kiek gali.
- Tyla yra gyvybiškai svarbi visam procesui. Dalyviams duodama pakankamai laiko pamąstyti prieš dalijantis; tam tikrų tylos pauzių gali būti ir tarp individualių pasidalijimų.

- Norintiems pasidalyti antrą kartą siūloma palaukti, kol baigs kiti.
- Visa bendruomenė atsakinga už dalyvavimą ir dalijimąsi tikėjimu.
- Konfidencialumas yra esminis dalykas, leidžiantis kiekvienam asmeniui nuoširdžiai dalytis.
- Atsiliepimas veiksmu ir patirties pasidalijimas susitikimuose yra asmens ir bendruomenės augimo pamatas.

Pastabos grupelių vadovams

Grupelių vadovai yra:

- asmenys, raginantys dalyvauti ir dalytis mūsų krikščioniškuoju tikėjimu;
- asmenys, skatinantys grupelės ir jos narių dvasinį augimą per bendruomeninę maldą, kuriantys maldingą susitikimų aplinką ir kasdienį bendruomenės narių išipareigojimą melstis ir apmąstyti Šventąjį Raštą;
- asmenys, raginantys grupelę atsiliepti veiksmu tarp susitikimų. Jie nesitenkina į save orientuotu grupės patogumu ir visada skatina, kad grupelės tikėjimas turėtų įtakos kasdieniam narių gyvenimui ir pasauliui aplink juos;
- bendruomenės ugdytojai, kuriantys svetingumo ir pasitikėjimo tarp visų grupelės narių atmosferą.

Grupelių vadovai nėra:

- **teologai;** susitikimai skirti dalytis tikėjimu, taigi iškilus teologiniam ar egzegzetiniam klausimui, vadovas turėtų kreiptis atsakymo į parapijos kunigą;
- **psichologai - konsultantai;** grupelės nėra skirtos problemoms spręsti. Tai nėra tinkama vieta spręsti emociškai sunkiems asmeniniams klausimams. Vadovui nedera imtis analizuoti tokių gilių vidinių žmogaus

jausmų, kaip depresija, nerimas ir intensyvus pyktis. Kai nuo dalijimosi tikėjimu kas nors pasuka šia linkme, vadovas turėtų sugražinti grupelę atgal prie temos. Toks žmogus turėtų būti nukreiptas ieškoti profesionalios pagalbos;

- **mokytojai;** vadovai nėra mokytojai. Jų vaidmuo - vadovauti dalijimosi tikėjimu procesui kaip nurodoma metodinėje medžiagoje.

KAIP NAUDOTIS ŠIA KNYGELE

Mums yra pažadėta: kai tik du ar trys susirenka Jėzaus vardu, Kristus yra tarp mūsų (žr. Mt 18, 20). Ši knygelė padeda grupelėms įsimąstyti į Šventąjį Raštą ir Katalikų Bažnyčios Katekizmą. Geriausia, kad kiekvienas grupelės narys ar grupė bendrai turėtų Šventąjį Raštą bei Katekizmą ir galėtų jais naudotis susitikimų metu.

Tiems, kuriems jau teko susitikti mažose grupelėse, susitikimų eiga bus pažįstama. Tačiau šioje knygelėje, kuri remiasi Katekizmu, ypač daug dėmesio skiriama didiesiems mūsų tikėjimo slėpiniams. Ši medžiaga reikalauja mūsų mąstymo bei padeda mums ugdytis katalikiškas vertybes. **TODĖL YPAČ SVARBU, KAD PRIEŠ KIEKVIENĄ SUSITIKIMĄ DALYVIAI KRUOPŠČIAI RUOŠTŪSI TEMAI.** Jie raginami skaityti ir mąstyti kiekvienai temai paruoštą medžiagą, cituojamas Šventojo Rašto ištraukas ir nurodytus Katekizmo skyrius.

Pakankamai laiko skirkite įvadui ir susipažinimui, jei grupelė niekuomet anksčiau nebuvo susitikusi ar jos nariai vieni kitų nepažįsta. Žmonėms lengviau dalytis savo patirtimi, kai jie jaučiasi priimti ir nesivaržo grupės.

Mūsų krikščioniško susitikimo šerdis, centras visuomet turi būti malda. Kiekviena tema prasideda skyreliu ***Aukštyn širdis.*** Siūlome į pagalbą pasitelkti įvairių giemių ir tekstų.

Kiekvieną savaitę rekomenduojama tam tikra veikla - ***Gyventi Gerąją Naująją.*** Tai padeda dalyviui įpinti savo mąstymus ir suvokimus į kasdienybę ir jais gyventi visą savaitę. Po savaitės grupės vadovas gali paklausti, kaip kiekvienam sekėsi gyventi Gerąją Naująją po praėjusio susitikimo.

Po įvado, maldos ir pasidalijimo, kaip sekėsi gyventi Gerąją

Naujiena, eina pirmas apmąstymas pagal Katekizmą, paskui siūloma ištrauka iš Šventojo Rašto, padėsianti grupelės nariams pažvelgti, ką apie tai kalbėjo Jėzus, bei pasidalyti savo tikėjimu konkrečiu klausimu. Pasidalijimas gali trukti apie 15 minučių.

Po Šventojo Rašto apmąstymo skiriama laiko ***tolesniam Katekizmo nagrinėjimui***. Kai kurie sakiniai yra tiesioginės Katekizmo citatos. Jos pateikiamos **paryškintu** šriftu. Kita medžiaga yra apibendrinta ar perteikta kitais žodžiais. Kai cituojama ar parafrazuojama iš Katekizmo, skliausteliuose nurodomas atitinkamo Katekizmo paragrafo numeris, pavyzdžiui **(000)**.

Paskui pateikiami klausimai ***Dalytis savo tikėjimu***, ir šis dalijimasis gali trukti apie 30 minučių. Tikėjimo pasidalijimo grupelės labai skiriasi savo narių išsilavinimu ir sudėtimi. Todėl kartais grupelė galbūt norės pradėti savo pasidalijimą tokiu klausimu: kokių tikėjimo išvalgų gavau šio susitikimo metu?

Kiekvienoje temoje yra keletas pasiūlymų, kaip ***Gyventi Gerąją Naujiena***; tačiau tai tik pasiūlymai. Svarbu, kad grupė pasirinktų tokį veiksma, kuris būtų pastebimas ir realus.

Kiekvienas susitikimas yra baigiamas malda ***Aukštyn širdis***.

1-OJI TEMA

DIEVO TROŠKIMAS

Siūloma aplinka

Biblija, žvakė ir, jei įmanoma, Katalikų Bažnyčios Katekizmas.
Rami, sutelkianti atmosfera.

Aukštyn širdis

Giesmė

„Išdžiūvus mano siela“ arba „Kaip elnė trokšta vandens“

Psalms Ps 42, 2-9

Kantriai laukiau VIEŠPATIES,
jis pasilenkė prie manęs ir išgirdo mano šauksmą.
Ištraukė mane iš klampios duobės - iš mirtinos pelkės,
pastatė mano kojas ant uolos
ir sutvirtino mano žingsnius.
Man į lūpas įdėjo naują giesmę -
šlovės mūsų Dievui giesmę.
Daugelis tai matys, -
pagarbiai bijos ir pasitikės VIEŠPAČIU.
Laimingas žmogus, kuris deda viltis į VIEŠPATĮ, -
jis nesikreipia į pagonių stabus
ar netikrų dievų garbintojus.
VIEŠPATIE, mūsų Dieve, tu daug mums padarei -
nuostabūs tavo darbai ir užmojai -
panašaus į tave nėra kito!
Niekad nepajėgčiau jų visų apsakyti, -
jų devynios galybės.
Tu davei man suprasti,
kad netrokšti kruvinos aukos ir grūdų atnašų,
neprašai deginamosios aukos ir atnašos už nuodėmę.

Tada tariau: „Štai ateinu!
Raštų ritinyje man viskas nurodyta, -
mano džiaugsmas - vykdyti tavo valią, mano Dieve,
tavo Mokymą turiu širdyje!“

Malda

(skaitoma pakaitomis)

I choras (pusė) Aš šaukiuosi Tavęs, mano Dieve.
Išklausyk mane.

II choras (pusė) Aš mėginau vykdyti Tavo valią.
Visa dariau iš meilės.
Niekuomet nepakėliau rankos prieš kitą iš
įtūžio.
Visuomet stengiausi vaikščioti keliais, kuriuos
Tu tiesei prieš mane.

I choras (pusė) Kartais aš pavargstu, Viešpatie - pavargstu
ieškodamas Tavęs.
Tačiau aš žinau, kad Tu esi.
Tu niekuomet manęs neužmiršti.

II choras (pusė) Duok man, Tėve, malonę ištikimai mylėti ir
patirti Tavo buvimą.
Padėk man pažinti, kad Tu mane šauki, Tu
kvieti mane.
Apsireikški man šiandien ypatingu būdu, kad
galėčiau rasti tikrą atilsį.

Katekizmo nagrinėjimas

Būdami žmogiškos būtybės, mes dažnai klausiamo: iš kur aš
ateinu ir į kur einu? Kokia yra mano gyvenimo prasmė? Kas yra
Dievas? Kaip Jis veikia mano gyvenime ir pasaulyje?

Būdami katalikai, mes tikime, kad **Dievo troškimas yra įrašytas žmogaus širdyje**, nes Dievas kuria mus ir nuolat kviečia į vis gilesnę bendrystę (27). Kiekvienas asmuo turi vidinį Dievo troškimą, gilų ilgesį to, kas šventa.

Kartu apmąstykite šiuos Jėzaus žodžius.

Šventasis Raštas: Žodžio apmąstymas Luko 12, 32-34

Klausimas pasidalijimui

- Giliai mumyse yra išsakinijęs mūsų lobio, Dievo, kuris mus myli, troškimas. Kokiais būdais aš patiriu vidinį Dievo ilgesį? Prašome pateikti konkrečių pavyzdžių.

Tolesnis Katekizmo nagrinėjimas

Mes esame religinės būtybės, kurios per daugelį amžių **savąjį Dievo ieškojimą išreiškė įvairiais būdais - tikėjimais ir religiniais veiksmais (maldomis, aukomis, apeigomis, meditacijomis ir kt.) (28).**

Tačiau kartais tą „giliausią ir gyvybinę ryšį su Dievu“ (*Gaudium et spes* 19, §1) **žmogus gali pamiršti, jo neįvertinti ar net aiškiai jį atmesti (29).** Vis dėlto Dievas, nors mes Jį pamirštume ar atstumtume, niekuomet nesiliauja mus kvietęs ir rodęs mums tikruosius kelius į laimę (30).

Dievo ieškojimas **reikalauja visų žmogaus proto pastangų, jo geros valios, „tiesios širdies“ bei liudijimų tų, kurie jį moko ieškoti Dievo.** Koks pribloškiantis paradoksas: Dievas sukūrė mumyse stiprų Jo troškimą, o mes vis tiek turime norėti atsilipti visa savo esybe. Šv. Augustinas, tiek daug ieškojęs, stengėsis šį troškimą patenkinti ir galiausiai atradęs Dievą, primena mums tai savo maldoje: „Tu sukūrei mus sau, ir nerami mūsų širdis, kol

neatsiilsės Tavyje“ (30).

Kaip galime pažinti Dievą? Katekizmas apibūdina **Dievo buvimo įrodymus ne gamtos mokslų įrodymų prasme, bet darnių ir įtikinamų argumentų, leidžiančių pasiekti įtikinamą tikrumą, prasme (31)**. Galime žvelgti į fizinį pasaulį - kūrinijos žinią, žmogų, sąžinės balsą - ir **suvokti Dievo... buvimą (46)**.

Mes aiškiai žinome, kad pasaulis yra nuosekliai tvarkomas. Pirmieji astronautai, žvelgdami į Žemę, priminė mums Dievo galybę ir Jo kūrybą. Šiandien girdime, kad vis daugėja mokslininkų, kurie, darbuodamiesi fizikos, mikrobiologijos, astronomijos ir kitose srityse, prieina prie išvados, kad privalo būti visos šios didybės Kūrėjas.

Fizikai sako, jog akivaizdu, kad kiekviena visatos dalelė tam tikru būdu „pažįsta“ vienos kitas. Moksle matome, kad vis daugiau mokslininkų, užuot paaiškinę pasaulio atsiradimą vien tik moksliniais terminais, pripažįsta, kad tikėjimas tikrai nėra miręs, bet labai gyvas. Vis daugėja mokslinių atradimų, mokslininkai - tikėjimo žvilgsniu - pamato didįjį stebuklą, kurį Dievas sutvėrė. **Iš pasaulio tvarkos ir grožio galime pažinti Dievą, Visatos pradžia ir tikslą (32)**.

Toliau mes pripažįstame, kad žmogus turi sielą, kuri yra atvira tiesai ir grožiui, jautri moraliniam gėriui, yra laisva ir apdovanota sąžinės balsu, trokštanti begalybės ir laimės. **Žmogaus siela, ta „jo nešiojama amžinybės sėkla...“, negali turėti kitos pradžios, kaip tik vieną Dievą (33)**. Mes galime suvokti egzistavimą realybės, kuri yra visa ko pirmoji priežastis ir galutinis tikslas „ir kurią visi vadina Dievu“ (34).

Mes suvokiame Dievo buvimą, bet kaip galime kalbėti apie Jį? Kartais tai sunku, nes mes **pažįstame Dievą ribotai, ribotai apie Jį ir kalbame (40)**. Mūsų žmogiški žodžiai niekada nepasieks

slėpiningojo Dievo (42). Tomas Akvinietis mums primena, kad mes ir negalime visiškai suvokti, koks yra Dievas, o tik koks Jis nėra, ir įsiklausyti į tai, kokioje situacijoje Jo žvilgsniu yra kiti (43). Štai kodėl taip svarbu dalytis Dievo patirtimi tarpusavyje. Kartu, kaip tikinčiųjų bendruomenė, galime suvokti vis daugiau atsivėrusių begalinio Dievo slėpinio blykstelėjimų.

Mus, katalikus, vienija bendras tikėjimas. Mes tikime į Dievą. Visi kiti skirtumai, palyginti su šia didžia tiesa, yra menki. Nesvarbu, ar esame vyrai ar moterys, lietuviai ar lenkai, konservatoriai ar liberalai, kairieji ar dešinieji, svarbiausia yra mūsų ryšys su Dievu ir kūrinija.

Dalijimasis savo tikėjimu

- Kaip fizinis pasaulis man „įrodo“ Dievo buvimą?
- Kada atsigręžimas į Dievą atnešė man ramybę?
- Kokias būdais mėginau patenkinti savo dvasios alkį? Kaip atsiliesiu į Dievo malonę?
- Koku ypatingu būdu rūpinsiuosi savo dvasiniu gyvenimu kitą savaitę? Kaip atiduosiu savo gyvenimą į Dievo rankas?

Gyventi Gerąja Naujiena

Remdamiesi grupės pasidalijimu numatykite, kaip atsiliesite į tai veiksmu (bendruomeniškai ar asmeniškai). Tai svarbiausias dalykas, kurį turite nuspręsti.

Kai renkatės asmenišką veiksmą, apgalvokite, koks jis bus, ir tuo pasidalykite su grupe. O jei pasirenkate bendrą veiksmą, numatykite, kas bus atsakingi už jo vykdymą.

Šie pasiūlymai yra antriniai:

- Rašykite dienoraštį ir kiekvieną dieną pasižymėkite,

kokiais būdais ilgitės ir ieškote Dievo.

- Apmąstykite psalmę, kurią skaitėte maldos pradžioje. Užsirašykite, kokius jausmus psalmė sukelia, pasidalykite jais su kitu grupės nariu.
- Užrašykite būdus, kuriais matote Dievą veikiant šiandieniam mūsų pasaulyje. Pasidalykite šiomis mintimis grupėje kitą savaitę.
- Pasidalykite savo tikėjimu mylinčio Dievo buvimu su bendradarbiu, kaimynu ar giminaičiu.

Aukštyn širdis

Melskitės kartu

Dieve, mūsų Tėve, atsiliepdami į Tavo malonę, nuolat ieškome Tavęs. Kartais būna sunku išverti ieškojimuose. Padėki mums šiandien išgirsti Tavo neskubančių žingsnių aidą, kada Tu apreiški mums save ir eini mūsų ieškoti pokalbių kryžkelėse, intensyvioje veikloje, tuščioje mūsų gyvenimo tyloje. Padėki atsilsėti Tavy. To prašome per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų, Tavo Sūnų, kuris būdamas Dievas kartu su Tavimi ir Šventąja Dvasia gyvena ir viešpatauja per amžius. Amen.

Palinkėkite vieni kitiems ramybės.

Žvilgsnis į ateitį

- Pasirenkite kitam susitikimui maldingai perskaitydami ir nagrinėdami *2-ąją temą Dievo apreiškimas: Tradicija ir Šventasis Raštas* bei Katekizmo paragrafus nuo 50 iki 141.

2-OJI TEMA
DIEVO APREIŠKIMAS:
TRADICIJA IR ŠVENTASIS RAŠTAS

Siūloma aplinka

Biblija, žvakė ir, jei įmanoma, Katalikų bažnyčios Katekizmas.
Rami, sutelkianti atmosfera.

Aukštyn širdis

Giesmė

„Tavo Žodis yra žiburys“ arba „Jėzus - Vardas aukščiausias“

Melskitės kartu

Maloningas Dieve ir Tėve,
Atverk mūsų širdis ir protus,
Kad suprastume Tavo žodžius.
Tegul Tavo malonė liejasi į mūsų širdis ir brandina gausių vaisių.
Duok mums drąsos išgirsti ir apmąstyti
Visa, ko esi mokęs.
Padėki mums atsisakyti ankstesnio gyvenimo būdo ir senojo „aš“,
Ir padėk įgyti naują dvasinį suvokimą.
Primink mums, kad galime būti „naujais žmonėmis“,
Sukurtais pagal Tavo paveikslą ir panašumą.
Neleisk užmiršti, jog turime klausyti ir tikėti Tavuoju Žodžiu,
Kad būtume tokiais žmonėmis.
Prašome per Kristų, mūsų Viešpatį. Amen.

Pasidalijimas Gerąja Naujiena

Pasidalykite, kaip sekėsi gyventi Gerąja Naujiena po praėjusio susitikimo

Katekizmo nagrinėjimas

Dievas mus taip myli, kad sukurdamas suteikė mums galią pažinti Jo valią ir Jį mylėti **kur kas labiau, nei tai patys pajėgtume (52)**. Per visus laikus Dievas palaipsniui bendravo su mumis per įvairius apreiškimo etapus **(54-64)**. Galiausiai Dievas visiškai atskleidė **savo maloningąjį planą** atsiųsdamas mums Jėzų **(50)**.

Jėzaus mokymas buvo perduotas Jo sekėjams ir pasiekė mus per Jo mokinius ir apaštalus. Šie mokymai ir tradicijos vystėsi Bažnyčioje veikiant Šventajai Dvasiai. Ši tiesos visuma augo ir tapo žinoma kaip Šventoji Tradicija ir Šventasis Raštas. Tradicija, kurią popiežius ir vyskupai, būdami ištikimi savajam pašaukimui, perėmė iš apaštalų, ir toliau auga per jų mokymą bei skelbimą. Ją taip pat praturtina visos Dievo tautos kontempliacija ir studijos **(80-82)**.

Tiek Šventasis Raštas, tiek Tradicija kyla iš to paties dieviškojo šaltinio - Dievo meilės mums slėpinio Jėzuje Kristuje ir Šventosios Dvasios galybės. Bažnyčia vienodai gerbia ir Raštą, ir Tradiciją, nes kartu jie atskleidžia Jėzaus Kristaus slėpinį. Kartu jie perduoda apaštalų paveldą ir išlieka normatyviniai visų laikų Bažnyčiai.

Ankstyvoji Bažnyčia aiškiai suvokė, kad Kristuje yra visas apreiškimas, todėl saugojo gyvus pasakojimus apie Jėzų. Šv. Petras ragina ankstyvuosius krikščionis būti dėmesingus Kristui ir jo žiniai.

Šventasis Raštas: Žodžio apmąstymas 2 Petro 1, 12-21

Klausimas pasidalijimui

- Kaip Šventasis Raštas ir/ar Tradicija atskleidė man Dievą?

Tolesnis Katekizmo nagrinėjimas

Jėzus „davė apaštalams priesaką, kad jau per pranašus pažadėtąją ir Jo paties įvykdytąją ir paskelbtąją Evangeliją jie irgi skelbtų..., teikdami visiems dieviškų dovanų“ (75).

Viešpaties įsakytas Evangelijos skelbimas vykdomas dviem būdais:

žodžiu: „apaštalų žodžiu, pavyzdžiais ir organizuotu mokymu perdavė tai, ką buvo išgirdę iš Kristaus ir patyrė iš Jo darbų, bendraudami su Juo, ar ko išmoko Šventosios Dvasios įkvėpti“ (*Dei Verbum* 7);

raštu: „tų apaštalų ar jiems artimų vyrų, kurie tos pačios Šventosios Dvasios įkvėpti, išganymo skelbimą surašė“ (*Dei Verbum* 7)(76).

Tam, kad būtų užtikrinta Evangelijos ir Jėzaus mokymo vienybė, „apaštalai savo įpėdiniais paliko vyskupus, pavesdami jiems savo pačių mokymo pareigas“ (*Dei Verbum* 7,2; šv. Ireniejus, *Adv. Haeres.* 3, 3, 1:PG 7, 848; Harvey, 2, 9)... **Tas gyvas perdavimas, vykdomas Šventojoje Dvasioje, yra vadinamas Tradicija. (77-78).** Popiežiui ir vienybėje su juo esantiems vyskupams - Bažnyčios Mokymui - buvo patikėta pareiga autentiškai aiškinti Dievo Žodį (100).

Praktiškai popiežius ir vyskupai nesprenžia tikėjimo ir moralės klausimų visiškai izoliuotai. Jie apmąsto šiuos dalykus kartu su tikinčiais katalikais, gavusiais skirtingas dovanas (91). Dialogas tarp teologų ir Bažnyčios Mokymo yra abipusiai naudingas statant Kristaus Kūną. Tikras dialogas tarp tikinčiųjų būtinai reikalingas. Popiežius ir vyskupai, dėl savo tarnystės gavę Šventosios Dvasios galią ir įkvėpimą, yra tie, kurie privalo autentiškai pateikti mums apreikštas tiesas (100).

Dievas yra Šventojo Rašto autorius. Būdami katalikai, mes suprantame, kad Šventasis Raštas (jį sudaro 46 Senojo

Testamento ir 27 Naujojo Testamento knygos) yra įkvėptasis Dievo Žodis. Dievas pasirinko tam tikrus žmones, kurie, pasinaudodami savo žiniomis, žodynu ir literatūriniais gebėjimais, Šventosios Dvasios įkvėpti, mokė mus tiesų, kurių Ji norėjo mus išmokyti (105-108).

Kai evangelistai rašė evangelijas, jie naudojami pasakojimais, kurie buvo perpasakojami daugelį kartų. Tai buvo tikėjimo liudijimai ankstyvųjų krikščionių bendruomenėms. Tie pasakojimai perteikdavo Jėzaus gyvenimo įvykius ir jo mokymą taip, kaip tai suprato Šventosios Dvasios vadovaujama bendruomenė. Šiaurės Afrikoje vykę tikinčiųjų susirinkimai (Hipone 393 m. ir Kartaginoje 397 bei 419 m. po Kr.), nustatė Šventojo Rašto kanoną - sąrašą knygų, kurios laikomos Dievo įkvėptais raštais. Evangelijos tikrai turi socialinę ir bendruomeninę dimensijas.

Biblijos knygos yra parašytos skirtingomis literatūrinėmis formomis. **Šventajame Rašte Dievas kalba žmogui žmogišku būdu. Tad norint gerai aiškinti Raštus, reikia iširti, ką iš tikrųjų norėjo pasakyti hagiografai ir ką jų žodžiais troško pareikšti mums Dievas (109). Norint suvokti šventųjų autorių intencijas, reikia atsižvelgti į jų laikų ir jų kultūros sąlygas, tos epochos „literatūrinius žanrus“, to meto jausenos, kalbėjimo, pasakojimo būdus (110).**

Vatikano II Susirinkimas nurodė tris kriterijus Šventajam Raštui aiškinti:

- 1. Rūpestingai atsižvelgti į „viso Šventojo Rašto turinį ir vienybę“ ;*
- 2. Šventąjį Raštą reikia skaityti „gyvoje visos Bažnyčios Tradicijoje“ ;*
- 3. Būti atidiems „tikėjimo analogijai“ (111-114).*

„Tikėjimo analogija“ išreiškia pamatinį Apreiškimo tiesų nuoseklumą ir tarpusavio ryšį. Skaitydami Šventąjį Raštą taip pat turime skirti *literatūrinę-žodinę* ir *dvasinę prasmes (115-119)*.

Mums vienodai svarbu suprasti ir rašymo stilių, ir tą laikmetį, kada Raštai buvo parašyti. Taip pat svarbu matyti Naująjį Testamentą kaip ankstyvosios krikščionių bendruomenės, besivystančios Šventajai Dvasiai vadovaujant, atspindį. Būtų labai klaidinga žmonėms kurti individualius Biblijos aiškinimus, nes tokiu būdu jie atskirtų save nuo tikinčiųjų kūno, tikinčiųjų bendruomenės, nuo visumos tų tiesų, iš kurių kilo Raštai. Kristus kalbėjo turėdamas galią ir Bažnyčia pristato Šventąjį Raštą Šventosios Dvasios galia.

Šventasis Raštas persmelkia ir maitina visas Bažnyčios gyvenimo sritis. Ir mes esame raginami jį studijuoti ir pažinti, kad galėtume pažinti Jėzų (131-133).

Dalijimasis savo tikėjimu

- Pasidalykite mėgstamiausia Šventojo Rašto ištrauka. Kaip ši ištrauka veikia mano gyvenimo būdą?
- Šventajame Rašte yra pasakojimų apie ankstyvųjų krikščionių bendruomenės ir joms skirtų laiškų, kur aprašomas Dievo veikimas tų žmonių gyvenimo situacijose. Kaip tai šiandien veikia mūsų Šventojo Rašto supratimą?
- Kodėl Bažnyčiai taip svarbu, kad Tradicijai vadovautų Šventoji Dvasia? Kas atsitiktų, jei kiekvienas žmogus imtų individualiai aiškinti Raštą?
- Ką galiu padaryti, kad geriau susipažinčiau su Šventuoju Raštu? Ką ketinu daryti?

Gyventi Geraja Naujiena

Remdamiesi grupės pasidalijimu numatykite, kaip atsiliepsite į tai veiksmu (bendruomeniškai ar asmeniškai). Tai svarbiausias dalykas, kurį turite nuspręsti.

Kai renkatės asmenišką veiksmą, apgalvokite, koks jis bus, ir tuo pasidalykite su grupe. O jei pasirenkate bendrą veiksmą, numatykite, kas bus atsakingi už jo vykdymą.

Šie pasiūlymai yra antriniai:

- panagrinėkite Katekizmo paragrafus nuo 50 iki 141. Pasižymėkite, kokie jausmai kyla.
- Lankykite Šventojo Rašto kursus, kad daugiau apie jį sužinotumėte.
- Kasdien perskaitykite ištrauką iš Biblijos. Įsidėmėkite vieną frazę ar sakinį ir dažnai per dieną sau pakartokite.
- Paskaitykite pasakojimų iš Biblijos savo vaikams, anūkams ar kitiems mažiesiems. Galite naudotis Biblija vaikams, priklausomai nuo jų amžiaus.

Aukštyn širdis

Atsakas į maldavimus: Dievo Dvasia, Gerumo Dvasia, pripildyk mus.

- kad gautume troškimą pažinti Šventąjį Raštą ir vertinti Bažnyčioje mums perduotą Šventąją Tradiciją, meldžiame...
- kad būtume apšviesti Šventojo Rašto studijų, meldžiame...
- kad meilė Šventajam Raštui nuolat pripildytų mūsų širdis, meldžiame...
- kad suvoktume ir gerbtume Bažnyčios Tradicijos vertę, meldžiame...
- *spontaniški maldavimai*

Melskitės kartu

Dieve, mūsų Dangiškasis Tėve,
Tu apreiškei save daugeliu būdų.
Tu davei mums Šventąją Tradiciją ir Šventąjį Raštą,
Kad išmokytum mus apie Tave.
Vadovauki mūsų širdims ir protams,
Kad skaitytume ir svarstytume tavo žodžius,
Kad mylėtume juos visa savo širdim.
Suteiki mums šią malonę, o Dieve.
To prašome Jėzaus vardu. Amen.

Žvilgsnis į ateitį

· Pasirenkite kitam susitikimui maldingai perskaitydami ir nagrinėdami *3-ąją temą* **Tikėjimas: Aš tikiu, mes tikime** bei Katekizmo paragrafus nuo 142 iki 231.

3-OJI TEMA
TIKĖJIMAS: AŠ TIKIU, MES TIKIME

Siūloma aplinka

Biblija, žvakė ir, jei įmanoma, Katalikų Bažnyčios Katekizmas.
Rami, sutelkianti atmosfera

Aukštyn širdis

Giesmė

„Aš tikiu - yra tik vienas Dievas“

Psalmė 111

(skaityti gali du žmonės pakaitomis arba dviem choris)

- I choras (pusė) Šlovinkite VIEŠPATĮ!
Dėkosiu VIEŠPAČIUI visa širdimi
dorųjų taryboje ir sueigoje.
- II choras (pusė) Kokie nuostabūs VIEŠPATIES darbai!
Visi, kurie jais žavisi, nori suprasti.
- I choras (pusė) Visa, ką jis daro, pilna jo garbės ir didybės;
o jo teisumas amžinas.
- II choras (pusė) VIEŠPATS neleidžia mums užmiršti savo
nuostabių darbų;
jis švelnus ir gailestingas.
- I choras (pusė) Jis parūpina maisto tiems, kas jo pagarbiai bijo;
jis niekada neužmiršta savo Sandoros.
- II choras (pusė) Savo tautai jis apreiškė savo galybės darbus,
atiduodamas jiems tautų paveldą.

- I choras (pusė) Jo rankų darbas – tiesa ir teisingumas,
jo tvirti įsakymai,
- II choras (pusė) Patikimi amžių amžiais,
duoti tiesa ir teisumu.
- I choras (pusė) Savo tautai jis siuntė atpirkimą,
sudarė su jais amžiną Sandorą.
Šventas ir šiurpulingas jo vardas!
- II choras (pusė) Pagarbi VIEŠPATIES baimė – išminties
pradžia;
tai gerai supranta tie, kurie ja gyvena.
Jo šlovė amžina.

Pasidalijimas Gerąja Naujiena

Pasidalykite, kaip sekėsi gyventi Gerąja Naujiena po praėjusio susitikimo

Katekizmo nagrinėjimas

Greičiausiai šiandien mums nėra kito tokio svarbaus klausimo, kaip tikėjimas. Mes gyvename nuolatinių pokyčių ir sąmyšio laiku. Pamatinis klausimas mums yra: ar mes tikime? Dievas nuolat kviečia mus į malonės sklidiną meilės ir gerovės gyvenimą. Mes galime rinktis. Tikėjimu mes galime Jam atsilipti: „Taip, Viešpatie, aš aukoju save Tau. Daryk su manimi, ką nori.“ Šventajame Rašte toks atsakas yra vadinamas „tikėjimo klusnumu“ (142-143).

Pasiklausykime Laiško žydams (ekumeniniame Šventojo Rašto leidime - hebrajams), kuriame pasakojama apie biblinių veikėjų tikėjimą ir kvietimą į tikėjimą, duotą ir kiekvienam iš mūsų.

Šventasis Raštas: Žodžio apmąstymas Žydams 11, 1-12

Klausimas pasidalijimui

- Koks yra mano tikėjimas palyginus su tais, apie kuriuos kalbama šioje ištraukoje iš Laiško žydams, ar palyginus su Marija ir tokiais Naujojo Testamento pasakojimų veikėjais, kaip Petras, Elzbieta ar Marija Magdaliėtė?

Tolesnis Katekizmo nagrinėjimas

Šventoji Dvasia yra ta, kuri mus įgalina tikėti. Į ką gi mes tikime?

Mes tikime į Dievą Tėvą ir tuo, kad galime juo visiškai pasitikėti. Mes tikime į Jėzų, kuris buvo savo Tėvo atsiųstas, kad mums atskleistų Švč. Trejybės slėpinį. Mes tikime į Šventąją Dvasią, kuri mums atskleidžia, kas yra Jėzus. „...to, kas yra Dieve, nežino niekas, tik Dievo Dvasia“ (1 Kor 2, 11). **Vien tik Dievas visiškai pažįsta Dievą. Mes tikime į Šventąją Dvasią, nes Ji yra Dievas (150-152).**

Tikėjimas yra Dievo dovana, kuri leidžia mums suprasti amžinąjį gyvenimą, kada regėsime Dievą „veidas į veidą“ (1 Kor 13, 12) **(162-163)**. Neįmanoma tikėti į Švč. Trejybę ir gyventi dorą gyvenimą be Dievo malonės. **Tikėti įmanoma tik veikiant malonei ir vidinei Šventosios Dvasios pagalbai.** Mes pakylame prie dieviškųjų tiesų veikiant mūsų žmogiškajam intelektui ir Dievo malonei **(154-155)**. Taigi, kadangi tikėjimas yra dovana, jis reikalauja mūsų atsako, mūsų „taip“. **Tikėjimo motyvas nėra** mūsų menkas žmogiškas supratimas, bet Dievo galios ir autoriteto bei Šventosios Dvasios veikimo mumyse priėmimas **(156)**.

Tikėjimas yra tikras, daug tikresnis negu visoks žmogiškas pažinimas, nes remiasi paties Dievo, kuris negali meluoti,

žodžiu (157). „Tikėjimas nori būti suprastas“ (šv. Anzelmas). Tikėjimas atveria mūsų širdis gyvai suprasti Apreiškimą - Dievo planą ir mūsų tikėjimo slėpinius (158). Tikėjimas ir mokslas nėra vienas kitam priešiški. Todėl **visų disciplinų metodiniai tyrinėjimai, vykdomi tikrai moksliskai ir laikantis moralinių normų, niekuomet neprieštarauja tikėjimui, nes ir profaniški, ir tikėjimo dalykai yra kilę iš to paties Dievo (159).** Kokį nuostabų pasaulį sukūrė Dievas! Tikėjimo dėka mes giliausiai galime pažinti jo stebuklus.

Tikėjimas yra dovana: jis nėra nusipelnomas, bet laisvai duodamas ir turi būti laisvai priimtas. Jėzus **ragina tikėti ir atsiversti, bet niekada neverčia (160).** Tikėjimą galima prarasti, o tam, kad jį išsaugotume, **turime jį maitinti Dievo žodžiu; turime melsti Viešpatį, kad padidintų mūsų tikėjimą;** mes turime padėti mūsų tikėjimui augti darydami meilės ir gailestingumo darbus ir turime įleisti savo tikėjimo šaknis Bažnyčioje (162). **Pasaulis, kuriame gyvename, dažnai atrodo esąs toli nuo to, ką mums tvirtina tikėjimas; patirtas blogis ir kančia, neteisybė ir mirtis tartum prieštarauja Gerajai Naujienai; jie gali sudrumsti tikėjimą ir tapti jam pagunda (164).** Tada mes turime kreiptis į *tikėjimo liudytojus*, tokius žmones, kaip Abraomas ir Mergelė Marija (165). Tuomet mes turime vieni kitiems liudyti tą tikėjimą, kuris kiekvienam iš mūsų buvo duotas.

Tikėjimas yra asmenišką aktas... , tačiau tikėjimas nėra izoliuotas aktas...; mūsų meilė Jėzui ir žmonėms verčia mus kalbėti kitiems apie savo tikėjimą. Tad kiekvienas tikintysis yra tartum viena grandis didžiojoje tikinčiųjų grandinėje. Aš negaliu tikėti, jei manęs neremia kitų tikėjimas, o savo tikėjimu palaikau jų tikėjimą (166). Kiekvienas Apaštalų tikėjimo išpažinimu skelbia: „Aš tikiu“, ir Nikėjos tikėjimo išpažinime mes, kaip bendruomenė, skelbiame: „Mes tikime“. Būdami tikintieji - tiek asmeniškai, tiek ir bendruomeniškai -

skelbiame, kad gyvensime pagal Dievo valią, gyvensime tikėjimo gyvenimą.

Dalijimasis savo tikėjimu

- Ar buvo mano gyvenime tokia akimirka, kada paveldėtas tikėjimas iš tiesų tapo *mano* tikėjimu? Paaiškinkite.
- Kaip Dievas vedė mane į tikėjimą? Pasidalykite konkrečiais veiksniais, dėl kurių atsiliepėte Dievui ir tapote tikinčiuoju.
- Kaip mano tikėjimas padeda man gyventi malone paženklintą gyvenimą? Kaip geras ir moralus gyvenimas padeda man augti tikėjime?
- Ko reikia, kad mano tikėjimas tvirtėtų?

Gyventi Gerąją Naująją

Remdamiesi grupės pasidalijimu numatykite, kaip atsiliesite į tai veiksmu (bendruomeniškai ar asmeniškai). Tai svarbiausias dalykas, kurį turite nuspręsti.

Kai renkatės asmenišką veiksmą, apgalvokite, koks jis bus, ir tuo pasidalykite su grupe. O jei pasirenkate bendrą veiksmą, numatykite, kas bus atsakingi už jo vykdymą.

Šie pasiūlymai yra antriniai:

- skaitykite ir apmąstykite *Apaštalų tikėjimo išpažinimą* ar *Nikėjos tikėjimo išpažinimą* visą ateinančią savaitę. Stabtelkite po kiekvienos dalies ir sąmoningai išpažinkite savo tikėjimą žodžiais.
- Parašykite dienoraštyje apie savo tikėjimą.
- Pasidalykite savo tikėjimu su kitu asmeniu.

Aukštyn širdis

Kartu kalbėkite „Apaštalų tikėjimo išpažinimą“, stabtelkite po kiekvieno sakinio trumpam apmąstymui.

Tikiu į Dievą Tėvą visagalį,
dangaus ir žemės Sutvėrėją;

Ir į Jėzų Kristų, vienatinį Jo Sūnų, mūsų Viešpatį,
kuris prasidėjo iš Šventosios Dvasios, gimė iš Mergelės Marijos,
kentėjo prie Poncijaus Piloto, buvo prikaltas prie kryžiaus,
numiręs ir palaidotas;
nužengė į pragarus;
trečiąją dieną kėlėsi iš numirusių;
įžengė į dangų; sėdi visagalio Dievo Tėvo dešinėje,
iš ten ateis gyvųjų ir mirusiųjų teisti.

Tikiu į Šventąją Dvasią,
šventąją visuotinę Bažnyčią,
šventųjų bendravimą,
nuodėmių atleidimą, kūno iš numirusių prisikėlimą
ir amžinąjį gyvenimą. Amen.

Kiekvienas atsisuka į šalia esantį žmogų ir padaro kryžiaus ženklą kaktose tardamas: „Vardan Dievo Tėvo ir Sūnaus, ir Šventosios Dvasios. Amen“

Žvilgsnis į ateitį

· Pasirenkite kitam susitikimui maldingai perskaitydami ir nagrinėdami *4-ąją temą Švenčiausioji Trejybė* bei Katekizmo paragrafus nuo 232 iki 278.

I choras (pusė) Telaimina mus Dievas,
tebijo pagarbiai jo visa žemė.

Katekizmo nagrinėjimas

Būdami krikščionys, mes atliekame gilų tikėjimo aktą kiekvieną kartą, kai tariame: „Vardan Dievo Tėvo, ir Sūnaus, ir Šventosios Dvasios“. Mes skelbiame, kad tikime į vieną Dievą, kuris yra Tėvas, Sūnus ir Dvasia - Švenčiausioji Trejybė. **Švenčiausiosios Trejybės paslaptis yra centrinė krikščionių tikėjimo ir gyvenimo paslaptis. Tai paties Dievo vidinio gyvenimo slėpinys (234).** Tai meilės - amžinos ir dinamiškos meilės - slėpinys, kuriame trys Trejybės Asmenys vykdo **savo kūrimo, atpirkimo ir pašventinimo „laisvą, grynos meilės nutarimą“ (235).**

Šventasis Raštas: Žodžio apmąstymas Jono 14, 9-21.25-26

Klausimas pasidalijimui

- Trejybė yra meilės bendrystė, kurioje dalyvauti esame kviečiami ir mes. Trejybė yra trijų unikalių dieviškųjų Asmenų bendrystė, kuri amžinai yra pažinimo ir meilės santykiyje. Mes taip pat esame įgalinti pažinti ir mylėti, būti pažinti ir mylimi. Ką Švč. Trejybės slėpinys kalba mums apie tai, kaip Dievas mus myli?

Tolesnis Katekizmo nagrinėjimas

Trejybė yra tikėjimo paslaptis griežta prasme, viena tų „Dieve slypinčių paslapčių...“, ji buvo neprieinama paslaptis ir Izraelio tikėjimui iki Dievo Sūnaus Įsikūnijimo ir Šventosios Dvasios atsiuntimo (237).

Kai Tėvas atsiuntė Jėzų, Dievas atsiskleidė kaip Tėvas, Sūnus ir

Dvasia. Jėzus atskleidė dinamišką mylinčios bendrystės vienybę ir kvietė visus savo sekėjus dalyvauti šiame meilės ryšyje.

Mes vadiname Dievą „Tėvu“ **kaip pasaulio Kūrėją (238)**. Jis yra Tėvas, iš kurio kilo Sūnus. **Jis nėra nei vyras, nei moteris, Jis yra Dievas (239)**.

Jėzus vadina Dievą savo Tėvu ir sako, kad buvo Jo siųstas būti mūsų Gelbėtoju. Pats Jėzus atskleidė mums, kad Tėvas yra santykiyje su Sūnumi. Juos sieja absoliutus tarpusavio meilės ryšys. Jie yra viena. „niekas nepažįsta Sūnaus, tik Tėvas, nei Tėvo niekas nepažįsta, tik Sūnus ir tas, kam Sūnus panorės apreikšti“ (Mt 11, 27) **(240)**.

Prieš savo Velykas Jėzus praneša, kad atsiųs „kitą Parakletą“ (Globėją), Šventąją Dvasią. Taip Šventoji Dvasia yra apreikšta kaip kitas dieviškasis Asmuo santykiyje su Jėzumi ir su Tėvu (243). Šventoji Dvasia atsiunčiama apaštalams ir Bažnyčiai... Dvasios atsiuntimas Jėzų pašlovinus pilnutinai apreikia Švenčiausiosios Trejybės paslaptį (244). Šventoji Dvasia yra kartu Tėvo ir Sūnaus Dvasia (245).

Apreikštoji Švenčiausiosios Trejybės tiesa... nuo pat pradžių buvo gyvojo Bažnyčios tikėjimo pagrindas (249). Pirmaisiais amžiais skirtinguose susirinkimuose Bažnyčia siekė išgryninti Trejybės sąvoką, siekdama pagilinti slėpinio suvokimą. Bažnyčia padarė šias išvadas:

- 1) **Trejybė yra viena, vieninga. Mes išpažįstame ne tris dievus, bet vieną Dievą trijuose Asmenyse.**
- 2) **Dieviškieji asmenys yra realiai skirtingi.** Kitais žodžiais tariant, Dievas kaip Tėvas, Sūnus ir Šventoji Dvasia **nėra paprasti vardai, pažymintys tam tikrą dieviškojo buvimo būdą**, bet skirtingi asmenys.
- 3) **Dieviškieji asmenys yra santykiyje vienas su kitu.** Jie yra vienos prigimties. „Dėl tos vienybės Tėvas yra visas Sūnuje, visas Šventojyje Dvasioje; Sūnus visas yra Tėve,

visas Šventojoje Dvasioje; Šventoji Dvasia visa yra Tėve, visa Sūnuje“ (Florencijos susirinkimas) (253-255).

Nuostabi Trejybės slėpinio dalis yra ne vien tai, kad Dievas yra meilės bendrystė, bet ir tai, kad mes esame pakviesti į šią bendrystę. Per krikštą mes „iš naujo atgimstame“ dieviškajam gyvenimui. Evangelijos pagal Joną 14 skyriuje Jėzus mums sako, kad Jis yra Tėve ir Tėvas jame, ir kad mes esame pakviesti į šį meilės vyksmą. Štai mūsų krikščioniškasis įpareigojimas: būti meilės bendruomene.

Mes galime kurti bendruomenes ne dėl kokių nors mūsų pačių nuopelnų, bet todėl, kad Dievas yra bendruomenė ir Jis kviečia mus dalyvauti Jo Dieviškajame Gyvenime. Tie, kurie paklus Dievo įsakymams, bus mylimi ta meile, kuri yra tarp Tėvo ir Jo Sūnaus, Jėzaus (žr. Jn 14, 21). Kuomet Dievas mums padeda gyventi nesavanaudiškos meilės gyvenimą, tuomet mes tikrai gyvename Švenčiausiosios Trejybės „gyvenimą“. **Galutinis visos dieviškosios ekonomijos tikslas yra tobulas kūrinų susivienijimas su Palaimingąja Trejybe. Esame kviečiami jau dabar tapti Švenčiausiosios Trejybės būstu (260).**

Dalijimasis savo tikėjimu

- Pasidalykite, kaip suprantate Švč. Trejybės slėpinį. Koks yra mano santykis su Dievu Tėvu, Sūnumi Jėzumi ir Šventąja Dvasia?
- Jėzus sako: „Jei kas mane myli, laikysis mano žodžio, ir mano Tėvas jį mylės; mes pas jį ateisime ir apsigyvensime“ (Jn 14, 23). Pasidalykite savo patirtimi apie gyvą, dinamišką, mylinčią bendruomenę. Kaip sąmoningai dalyvauju Švč. Trejybės slėpinyje?
- Kokiais būdais esu kviečiamas į meilės bendrystę (savo šeimoje, parapijoje, bendruomenėje ir t. t.)?
- Kaip stengiuosi kitus pakviesti į meilės bendrystę?

Gyventi Geraja Naujiena

Remdamiesi grupės pasidalijimu numatykite, kaip atsiliepsite į tai veiksmu (bendruomeniškai ar asmeniškai). Tai pagrindinis dalykas, kurį turite nuspręsti.

Kai renkatės asmenišką veiksmą, apgalvokite koks jis bus, ir tuo pasidalykite su grupe. O jei pasirenkate bendrą veiksmą, numatykite, kas bus atsakingi už jo vykdymą.

Šie pasiūlymai yra antriniai:

- perskaitykite ir apmąstykite Katekizmo 232-278 paragrafus.
- Kiekvieną sykį, kai darote kryžiaus ženklą, sąmoningai suvokite meilės kupiną ryšį tarp Dievo Tėvo, Dievo Sūnaus ir Dievo Šventosios Dvasios.
- Jei esate krikštaitėvis ar krikštamatė, pasikalbėkite ar parašykite savo krikštavaikiui apie Dievo meilę, kuria Jis myli kiekvieną iš mūsų.
- Savo dvasiniame dienoraštyje užrašykite vardus žmonių, kurie pakvietė jus į meilės bendrystę, ir apibūdinkite, kaip ta draugystė (santykis) padėjo jums giliau suvokti Trejybės slėpinį. Parašykite laišką tam žmogui (tiems žmonėms) pasakydami, kaip jis (ji ar jie) palietė jūsų gyvenimą.

Aukštyn širdis

Užbaikite spontaniškais šlovinimo maldavimais

Pabaigoje melskitės kartu

O mano Dieve,
Trejybe, kurią aš garbinu,
Padėki man visiškai save pamiršti

Ir ilsėtis Tavyje
Nepajudinamai ir ramiai,
Tarsi mano siela jau būtų amžinybėje.
Te niekas nesudrumsčia mano ramybės,
Te niekas nepriverčia tavęs palikti,
O mano nekintamas Dieve,
Bet tegu kiekviena akimirka mane vis giliau
Panardina į Tavo slėpinį!
Duoki mano sielai ramybę.
Padaryti ją savo rojumi,
Savo mėgstama buveine ir poilsio vieta.
Neleiski man niekuomet Tavęs palikti,
Bet kad būčiau ten visa,
Nuolat budinti savo tikėjime,
Nuolat garbinanti,
Ir visa atsidavusi Tavo kuriamajai galiai.

Palaimintoji Švč. Trejybės Elžbieta

Žvilgsnis į ateitį

- Pasirenkite kitam susitikimui maldingai perskaitydami ir nagrinėdami *5-ąją temą* **Kūrimo paslaptis** bei Katekizmo paragrafus nuo 279 iki 421.

5-OJI TEMA KŪRIMO PASLAPTIS

Siūloma aplinka

Bibliją, žvakę ir, jei įmanoma, Katalikų Bažnyčios Katekizmas.
Rami, sutelkianti atmosfera.

Aukštyn širdis

Giesmė

„Viešpatie, paliesk“, „Saulės giesmė“

Melskitės kartu

*Būk pašlovintas, Viešpatie, su visais savo kūriniais,
Ypatingai su maloningąja mūsų seserimi saule,
Ji atneša mums dieną ir apipila žemę savo šviesa.
Kokia graži ji aukštybėse ir kokia puošni tviskėjimu.
Ji primena mums Tavo gerumą...*

*Būk pašlovintas, Viešpatie, už brolių vandenį, kuris toks naudingas
ir nuolankus, brangus ir skaistus...*

*Būk pašlovintas, Viešpatie, už mūsų didžiųjų seserį motiną žemę.
Ji mus maitina, džiugina margaspalviais žiedais...*

*Garbinkite ir šlovinkite mano Viešpatį, dėkokite ir tarnaukite Jam
didžiai nusižeminę.*

Šv. Pranciškus Asyžietis „Saulės giesmė“

Pasidalijimas Gerąja Naujiena

*Pasidalykite, kaip sekėsi gyventi Gerąja Naujiena po praėjusio
susitikimo*

Katekizmo nagrinėjimas

Mums dažnai yra tekę girdėti sukūrimo pasakojimą iš Senojo Testamento: „Pradžioje Dievas sukūrė dangų ir žemę“ (Pr 1, 1).

Naujasis testamentas apreiškia, kad Dievas viską sukūrė per Amžinąjį Žodį, savo mylimąjį Sūnų (Jn 1, 1-3). Bažnyčios tikėjimas taip pat patvirtina Šventosios Dvasios kuriančiąją veiklą: Ji yra „Gaivintoja“, „Dvasia Kūrėja“...(291). Švenčiausioji Trejybė sukūrė visa, kas egzistuoja.

Šventasis Raštas: Žodžio apmąstymas Pradžios 1-2, 4
(Sukūrimo istorija)

Klausimas pasidalijimui

- Mes tikime, kad Dievas sukūrė pasaulį su didele išmintimi, meile ir gera tvarka. Per visą kūrimo vyksmą „Dievas matė, kad tai buvo gera“ (Pr 1, 4 ir toliau). Per kūriniją mes dalyvaujame Dievo gerume. Kaip patiriame Dievo gerumą per kūriniją?

Tolesnis Katekizmo nagrinėjimas

Dievas nesukūrė pasaulio kaip galutinio produkto, kuris būtų tobulas, bet pasaulį, kuris **yra keliaujantis („in statu viae“)** į galutinį tobulumą, kurį turi pasiekti (302). Dieviškąją Apvaizda ir toliau vadovauja šioje „kelionėje“. **Dievas rūpinasi viskuo, nuo mažiausių dalykų ligi didžiausių pasaulio ir istorijos įvykių (303). Jėzus reikalauja kūdikiško pasitikėjimo dangiškojo Tėvo apvaizda.:** Nesisielokite ir neklausinėkite: „Ką valgysime?“ arba „Ką gersime?“. Jūsų dangiškasis Tėvas juk žino, kad viso to jums reikia. Jūs pirmiausiai ieškokite Dievo karalystės ir Jo teisybės, o visa tai bus jums pridėta“ (Mt 6, 31-33; plg. 10, 29-31) (305). Viena iš nuostabiausių Viešpaties dovanų žmonėms yra galimybė

laisvai bendradarbiauti jo planuose. Dievas sukūrė mus būti protingus ir laisvus, kad galėtume atbaigti kūrimo darbą (306-307). Dievas savo laisva valia mus myli ir prašo mus suvokti, kad be Jo mes nieko negalime padaryti. Mes nesame Dievas, bet, būdami santykiyje su Juo, esame kaip Dievas ir galime įvykdyti Jo apvaizdos planą visai kūrinijai.

Daugelis iš mūsų užduoda tokių klausimų: jei Dievas yra toks geras ir mylintis, kodėl Jis leidžia egzistuoti blogiui? Kodėl šiame pasaulyje tiek kančios? Argi mylintis Dievas leistų vykti karams ir prievartai, siautėti ligoms ir mirčiai, neapykantai ir pražūčiai? Nėra paprastų atsakymų. Daugeliu atvejų blogio ir kančios buvimas yra paslaptingas. **Atsakyti gali tik krikščionių tikėjimo visuma: kūrinijos gerumas, nuodėmės drama, kantri meilė Dievo, kuris pasitinka mus sandoromis, atsiųsdamas mums Jėzų, sustiprindamas Šventąją Dvasią, surinkdamas mus į savo Bažnyčią, duodamas mums sakramentus ir laimingą gyvenimą (309).**

Turbūt daugiausiai įžvalgų į kančios slėpinį gali duoti Kryžius. Vienatinis Tėvo Sūnus, Jėzus, kentėjo ir mirė, kad mus atpirktų (571). Jėzus suteikė prasmę kančiai ir mirčiai ir parodė mums, kad per kančią ir mirtį mes gauname naują gyvenimą. Tie, kurie itin sunkiai kenčia, dažnai žvelgia į kryžių, kad rastų paguodą ir gilesnį supratimą. Neretai kentėjimuose žmonės geriau pažįsta Dievą ir išmoksta vis labiau Juo pasitikėti. Dažnai kančioje žmonės suvokia savo visišką priklausomybę nuo Dievo ir pamilsta Jį giliau negi iki šiol. Tie, kurie kenčia, netgi gali padėti savuoju skausmu kitiems. ***Krikščioniškoje Naujienoje nėra nė vienos reikšmingesnės minties, kuri bent iš dalies neatsakytų į blogio klausimą (309).***

Dievas sukūrė mus iš meilės ir dėl tos meilės apdovanojo mus laisve. Taigi Jis leidžia blogį, nes gerbia kūrinijos laisvę. Meilė reikalauja laisvės. Niekas negali mylėti ir nesuteikti laisvės mylimajam. Dėl to, kad mums duota laisva valia, mes, būdami žmonės, galime sukelti blogį. Galime pasukti klaidingais keliais. Galime imtis blogio darbų.

Tačiau net didžiausio blogio siautėjimo metu Dievas yra toks galingas, kad net iš to gali išgauti gėrį. Iš baisaus persekiojimo, kančios ir mirties blogio Dievas iškėlė didžiausią gėrį - mūsų išganymą (312). Tai nereiškia, kad blogis yra gerai, bet kad „visa išeina į gera mylintiems Dievą“ (Rom 8, 28) (313). Mes tikime, **kad Dievas yra pasaulio ir istorijos Viešpats. Tačiau Jo apvaizdos keliai mums dažnai yra nežinomi.** Tik kai regėsime Dievą „veidas į veidą“ (1 Kor 13, 12), galėsime visiškai pažinti Jo kelius (314). Dievas sukūrė pasaulį su nuostabia tvarka. *Kiekvienas kūrinys yra savaip geras ir tobulas... Dėl to žmogus privalo gerbti kiekvieno kūrinio gerumą ir nesinaudoti daiktais netvarkingai, nes kitaip paniekintų Kūrėją ir užtrauktų žalingų padarinių žmonėms ir aplinkai* (339). Mes visi vieni nuo kitų priklausome.

Sukurtojo pasaulio tvarka ir harmonija pagrįsta būtybių skirtingumu ir jų tarpusavio santykiais (341).

Mes, žmonės, esame nuostabios prigimties. Pradžios knygoje skaitome, kad buvome sukurti pagal Dievo paveikslą kaip vyras ir moteris (plg. Pr 1, 27). Dievas sukūrė vyrą ir moterį **asmenu bendrystei**, kad pagelbėtų vienas kitam (372). Mums buvo duotas kūnas ir siela. Mūsų siela yra mūsų intymiausia savastis, *dvasinis pradmuo* mumyse (363). Mūsų dvasinės sielos **sukurtos tiesiogiai Dievo** ir todėl nemiršta atsiskirdamos nuo kūno mirštant, bet **vėl susijungs su juo galutinio prisikėlimo metu (366).**

Dalijimasis savo tikėjimu

- Ar kada patyriau, kaip Dievas išgavo gėrį iš skaudžios ar blogos man situacijos?
- Kaip galėjau padėti kitiems remdamasis skaudžia patirtimi, kurią teko išgyventi? Kaip leidau ir kviečiau Dievą dalyvauti toje patirtyje ir gydyti?
- Kokioje asmeninėje situacijoje buvo sunku mylėti kitą ir duoti jam ar jai laisvę? Kaip Dievo malonė tuomet mane

sustiprino?

- Kas, mano manymu, yra garbinga nuostata ir elgesys kitų atžvilgiu? Kaip galiu elgtis susidūręs su rasizmu ar lytine diskriminacija? Kaip galiu padėti pasauliui pamatyti kiekvieno žmogaus, kaip to paties mylinčio Tėvo vaiko, orumą?

Gyventi Gerąja Naujiena

Remdamiesi grupės pasidalijimu numatykite, kaip atsiliepsite į tai veiksmu (bendruomeniškai ar asmeniškai). Tai svarbiausias dalykas, kurį turite nuspręsti.

Kai renkatės asmenišką veiksmą, apgalvokite, koks jis bus, ir tuo pasidalykite su grupe. O jei pasirenkate bendrą veiksmą, numatykite, kas bus atsakingi už jo vykdymą.

Šie pasiūlymai yra antriniai:

- stebėkite kūrinių grožį. Pasivaikščiokite miške. Eidami grožėkitės juo, mąstykite apie visa ir dėkokite Dievui.
- Aplankykite ką nors slaugos namuose.
- Pakvieskite pasivaikščioti žmogų, kuriam reikia paguodos ir vidinio gydymo.
- Kaip pagarbos kūrinių ženkla pasodinkite gėlių ar medelių ten, kur gyvenate, ar surenkite talką parko daliai sutvarkyti.

Aukštyn širdis

Dieve, primink man šiandien, jog gyvenu klajodamas lyg pro miegus, užmerkęs akis Tavojo artumo šlovei.

Šiandien pažadinki mane iš snaudulio, pakelk vis nusileidžiančius mano akių vokus, kad išvysčiau Tave neaprėpiamoje visatoje, nenuilstančios skruzdės triūse, kvapą gniaužiančiame gėlės

grožyje, metų laikų kaitoje, ir visame Tave sutiksiu.

O kad šiandien būčiau pažadintas patirti, kaip Tavoji garbė pripildo dangų ir žemę, tą šventovę, kurioje Tu gyveni. Įkvėpk gilią pagarbą kiekvienam žolės stiebeliui ir žemei po mano kojomis, maistui ir gėrimui, kurie mane stiprina, ir kiekvienam žmogui, kurio kelias kirs manąjį. Padėk gerbti visa, kas gyvena ir kvėpuoja.

Atsiliepk į šią maldą, kada lenkiuosi prieš Tave, kad man nereikėtų laukti mirties tam, kad galėčiau išvysti Tavo dieviškąjį veidą, pajusti Tavo apkabinimą ir gyventi palaimingame Tavo artume.

Edward Hays, Prayers for a Planetary Pilgrim

Jei įmanoma, išeikite visi kartu į lauką padėkos maldai už mūsų gražiąją visatą.

Žvilgsnis į ateitį

· Pasirenkite kitam susitikimui maldingai perskaitydami ir nagrinėdami 6-ąją temą **Įsikūnijimas** bei Katekizmo paragrafus nuo 422 iki 511.

6-OJI TEMA ĮSIKŪNIJIMAS

Siūloma aplinka

Biblija, žvakė ir, jei įmanoma, Katalikų Bažnyčios Katekizmas
Rami, sutelkianti atmosfera

Aukštyn širdis

Giesmė (nors ir nebūtų Kalėdų laikas, nagrinėjamai temai derėtų pasirinkti kalėdinę giesmę)

Kartu lėtai melskitės Mišių Garbės himną

GARBĖ DIEVUI AUKŠTYBĖSE,

o žemėje ramybė geros valios žmonėms!

Šloviname Tave, aukštiname Tave,

lenkiamės Tau, garbiname Tave;

Gėrimės Tavo didžia garbe,

Viešpatie Dieve, dangaus Valdove, visagali Dieve Tėve!

Viešpatie, vienatini Sūnau, Jėzau Kristau,

Viešpatie Dieve, Dievo Avinėli,

Tėvo Sūnau!

Tu naikini pasaulio nuodėmes -
pasigailėk mūsų

Tu naikini pasaulio nuodėmes -
priimk mūsų maldavimus!

Tu sėdi Dievo Tėvo dešinėje -
pasigailėk mūsų!

Tu vienas šventas, Tu - vienatinis Viešpats,

Tu - pats didingiausias, Jėzau Kristau,
su Šventąja Dvasia

Dievo Tėvo garbei.

Amen.

Pasidalijimas Gerąja Naujiena

Pasidalykite, kaip sekėsi gyventi Gerąja Naujiena po praėjusio susitikimo

Katekizmo nagrinėjimas

Jėzus hebrajiškai reiškia: „Dievas išgelbsti“. Angelas Gabrielius paskelbė šią gerąją naujieną dar prieš Jėzui gimstant. Dievas siuntė Jėzų išgelbėti mus iš nuodėmių (430). Jėzus atėjo, kad mes pažintume Dievo meilę. „Dievas taip pamilo pasaulį, jog atidavė savo viengimį Sūnų, kad kiekvienas, kuris Jį tiki, nepažūtų, bet turėtų amžinąjį gyvenimą“ (Jn 3, 16). Jėzus buvo atsiųstas, kad būtų mums šventumo pavyzdys ir **kad mus padarytų „dieviškosios prigimties dalininkais“** (2 Pt 1, 4) (458-460). Mes taip pat esame Dievo vaikai.

Pasiklausykite Evangelijos pagal Joną Prologo pradžios, himno, kuriame parodoma Dievo Žodžio - Jėzaus - kilmė ir tikslas bei misija.

Šventasis Raštas: Žodžio apmąstymas Jono 1, 11-5.14

Klausimas pasidalijimui

Jėzus yra įsikūnijęs Dievo Žodis. Ką manau apie Dievą, mus taip pamilusį, jog atsiuntė Išgelbėtoją, kuris yra ir žmogus, ir Dievas?

Tolesnis Katekizmo nagrinėjimas

Tikėti tikrą Dievo Sūnaus Įsikūnijimą yra skiriamasis krikščionių tikėjimo ženklas (463). Įsikūnijimas nereiškia, kad Jėzus yra iš dalies Dievas ir iš dalies žmogus, taip pat tai nereiškia, kad Jis yra dieviškumo ir žmogiškumo mišinys. Įsikūnijimas yra slėpinys, kad Jėzuje Dievas tapo tikru žmogumi,

išlikdamas tikru Dievu. Jėzus Kristus yra tikras Dievas ir tikras žmogus (464).

Dažnai šiuo slėpiniu buvo suabejojama. Pirmosios erezijos neigdavo arba Jėzaus žmogystę, arba Jo dievystę. Viena erezija skelbė Jėzų esant žmogų, kuris yra sujungtas su dieviškuoju Dievo Sūnaus asmeniu. Kita erezija **tvirtino, kad Kristuje žmogiškoji prigimtis nustojo egzistuoti, priimta Dievo Sūnaus dieviškojo asmens (465-468)**. Bet Bažnyčia skelbia aiškiai: Jėzus yra tikras Dievas ir tikras žmogus vienu metu ir neperskiriamai.

Dievo vardas „Aš Esu“ išreiškia Dievo ištikimybę...

Atiduodamas savo gyvybę, kad mus išvaduotų iš nuodėmės, Jėzus apreiskė savo dievišką vardą: „kai Žmogaus Sūnų būsite aukštin iškelę, - suprasite, kad Aš Esu“ (Jn 8, 28) (211). Per visą Jono evangeliją mes randame daugelį kartų Jėzaus vartojamą teiginį „Aš Esu“, kuris atskleidžia Jo intymų santykį su Tėvu. **Evangelijose kai kurie žmonės, kreipdamiesi į Jį (Jėzų), labai dažnai vadina Jį „Viešpačiu“**. Tas kreipinys rodo pas Jėzų ateinančių, laukiančių Jo paguodos ir išgydymo žmonių pagarbą bei pasitikėjimą (plg. Mt 8, 2; 14, 30; 15, 22.35 ir t. t.). Šventajai Dvasiai įkvepiant ištariamam „Viešpaties“ vardu pripažįstama dieviškoji Jėzaus paslaptis (Lk 1, 43; 2, 11) (448).

Viso Jėzaus viešojo gyvenimo metu jo viešpatavimas gamtai, ligoms, demonams, mirčiai ir nuodėmei rodė jo dievišką valdžią (447). Mylėdamas mus Tėvas atsiuntė Jėzų, kad Jis būtų mus atperkantis Viešpats ir Gelbėtojas.

Savo žmogystėje Jėzus turi kūną ir sielą kaip ir mes. Vatikano II Susirinkimas aiškino: Dievo Sūnus... žmogaus rankomis darbavosi, žmogaus protu mąstė, žmogaus valia veikė, žmogaus širdimi mylėjo. Gimdamas iš Mergelės Marijos, iš tiesų tapo vienas iš mūsų, viskuo į mus panašus, išskyrus nuodėmę

(*Gaudium et spes* 22, §2) (470). Savo žmogyste Jėzus turėjo žmogišką pažinimą, kuriuo naudojosi savo gyvenamojo meto istorinėmis aplinkybėmis. Jis turėjo žmogišką sielą, todėl galėjo augti išmintimi ir pažinimu. Kaip ir mes, jis turėjo mokytis iš savo kasdieniškų patirčių. Jis valgė, miegojo, verkė ir galiausiai nusižemino, nusižemino iki mirties (472).

„Žmogiškoji Dievo Sūnaus prigimtis - *ne pati iš savęs, bet dėl vienybės su Žodžiu* - pažino ir savy atskleidė visa, kas dera Dievui“ (Šv. Maksimas Išpažinėjas) (473). Jėzus, būdamas Dieviškasis Asmuo, turėjo unikalų, intymų ir tiesioginį Dievo pažinimą. **Taip pat žmogiškasis Sūnaus žvilgsnis buvo dieviškai skvarbus, ir Jis matė slaptas žmogaus širdies mintis (473). Jėzus per visą savo gyvenimą... mus visus ir kiekvieną atskirai pažinojo ir mylėjo... Jis mylėjo mus visus žmogiška širdimi (478).**

Tėvas pasirinko unikalų ir kupiną meilės būdą Jėzui gimti šiame pasaulyje. Angelas Gabriėlius apreiškė malonės pilnai moteriai, Mergelei Marijai, jog Šventosios Dvasios galia ji tapsianti Dievo Motina. **Priešingai visiems žmonių lūkesčiams, kad liktų ištikimas savo pažadams, Dievas pasirinko tai, kas pasauliui atrodo silpna (489).**

Viešpats pasirinko Mariją, kuri tikrai buvo pripildyta malonės ir tikėdama atsiliepė, žinodama, kad „Dievui nėra negalimų dalykų“ (Lk 1, 37) (494).

Mąstydami apie Įsikūnijimą, mąstome apie slėpinį - dieviškosios ir žmogiškosios prigimčių vienybės slėpinį viename Žodžio asmenyje. Dėl šios nuostabios vienybės mes iš tiesų galime sakyti, kad Dievas pasidalijo savo gyvenimu su mumis, o mes, būdami žmonės, pasidalijome savo gyvenimu su Dievu.

Dalijimasis savo tikėjimu

- Įsikūnijimas yra slėpinys, mes tikime, kad Jėzų turime suvokti ir kaip Dievą, ir kaip žmogų. Koks yra mano santykis su Jėzumi, kuris yra ir Dievas, ir žmogus?
- Kokiu būdu Jėzus mums yra šventumo pavyzdys? Kokius Jėzaus gyvenimo ir būdo bruožus noriu atspindėti, sekti?
- Sakoma, kad Dievo veidą galime regėti Jėzuje. Kaip galiu apibūdinti Dievo veidą remdamasis savo bendrystės su Jėzumi patirtimi? Kokia mėgstamiausia Šventojo Rašto ištrauka kalba apie Jėzaus būdą ir Dievo veidą?
- Marija ištarė visišką „taip“ Dievui. Kaip aš galiu sekti jos pavyzdžiu?

Gyventi Gerąja Naujiena

Remdamiesi grupės pasidalijimu numatykite, kaip atsiliepsite į tai veiksmu (bendruomeniškai ar asmeniškai). Tai svarbiausias dalykas, kurį turite nuspręsti.

Kai renkatės asmenišką veiksmą, apgalvokite, koks jis bus, ir tuo pasidalykite su grupe. O jei pasirenkate bendrą veiksmą, numatykite, kas bus atsakingi už jo vykdymą.

Šie pasiūlymai yra antriniai:

- melskitės rožinį apmąstydami Džiaugsmo slėpinius.
- Aplankykite Švenčiausiąjį Sakramentą.
- Atrask žmogų, kurį pažinojai ar pažįsti, kuris „turi Jėzaus širdį“. Aplankyk šį žmogų ar parašyk jam ar jai laišką. Pasidalyki savo meile Jėzui su tuo žmogumi.
- Pakviesk ką nors kartu su tavimi kasdien vidurdienį kalbėti *Sveika, Marija*.

Aukštyn širdis

Melskitės kartu

Meldžiame, ateik, Emanueli, o ateik,
Tu esi mums reikalingas būtent dabar, šiuo laiku, šią dieną.
Tekrinta rasa iš dangaus, kad Dievas galėtų vaikščioti ir kalbėti
tarp mūsų,
Tekrinta rasa ant mūsų troškulio kankinamos išdžiūvusios žemės.
Tu įsikūnydamas atėjai, kad būtum vienas iš mūsų.
Pasaulis ilgai laukė Tavojo atėjimo,
Pažado, kuris buvo išpranašautas:
Nuostabūs patarėjau, galingasis Dieve, Amžinasis Tėve, Taikos
Kunigaikšti.
Kad švelnus ėriukas gyventų kartu su liūtu.
Ateik, Emanueli, o ateik, mes vis meldžiame.
Tapęs vienas iš mūsų padaryk, kad suprastume, jog tikroji taika
Ateis tik tuomet, kai Tu karaliausi mūsų gyvenimuose.

Giesmė kaip ir susitikimo pradžioje

Žvilgsnis į ateitį

· Pasirenkite kitam susitikimui maldingai perskaitydami ir nagrinėdami 7-ąją temą **Viešasis Jėzaus gyvenimas** bei Katekizmo paragrafus nuo 512 iki 570.

7-OJI TEMA

VIEŠASIS JĖZAUS GYVENIMAS

Siūloma aplinka

Biblija, žvakė ir, jei įmanoma, Katalikų Bažnyčios Katekizmas.
Rami, sutelkianti atmosfera

Aukštyn širdis

Giesmė

„Noriu tarnauti Tau“ arba „Aš trokštu būt toks, kaip Tu“

Melskitės kartu

Jėzau, mes tikime, kad Tu esi Dievo Sūnus.

Tikime, kad Tu mus atpirkai.

Tikime, kad buvai viskuo į mus panašus išskyrus nuodėmę.

Mes žinome, kad ištiesei ranką nusidėjėliams, atstumtiesiems,
baimingiems, prispaustiesiems,

Ligotiems ir mirštantiesiems,

Bejėgiams, ir visiems, kuriems reikėjo Tavo pagalbos.

Jėzau, mes taip pat esame Dievo vaikai.

Meldžiame - mokyk mus atrasti deramus santykius gyvenime.

Sustiprinki mus savo meile ir malone,

Kad turėtume drąsos sekti Tavo pavyzdžiu visame.

Siųski savo Dvasią,

Kad Ji išmokytų mus, kas yra tikrasis teisingumas
ir kaip tinkamai į tai atsiliepti.

To prašome Tavęs,

kuris su Tėvu ir Šventąja Dvasia

gyveni ir viešpatauji per amžius. Amen.

Pasidalijimas Gerąja Naujiena

Pasidalykite, kaip sekėsi gyventi Gerąja Naujiena po praėjusio

Katekizmo nagrinėjimas

Kas gi yra Jėzus? Žinome, kad Jis buvo ir Dievas, ir žmogus. Bet gi kas buvo tas Jėzus, kuris gyveno ir vaikščiojo šia žeme?

Beveik nieko nepasakyta apie Jo gyvenimą Nazarete, nepasakojama ir apie didelę Jo viešojo gyvenimo dalį (514).

Nepaisant to, mes gana daug žinome apie Jėzų ir visa, kas surašyta Evangelijose, mums duota, kad per Jėzaus vardą turėtume gyvenimą **(514)**. Visi Jėzaus gyvenimo slėpiniai mums byloja apie „Dievo meilę... mums“ (1 Jn 4, 9) **(516)**.

Jėzus buvo Tėvo siųstas, kad mums parodytų, kaip reikia gyventi ir mylėti, ir tai darydamas Jis buvo prikaltas prie kryžiaus. Jis atėjo ne išdidžiai, kaip valdovas ar karalius, bet kaip nuolankus tarnas, kuris prisiėmė kryžių. Jėzus atėjo, kad būtų *mums pavyzdys*. Jis davė **mums sektiną pavyzdį, savo malda... ir... savo neturtu (520)**.

Viešasis Jėzaus gyvenimas prasidėjo, Jonui pakrikštijus Jį Jordane (535-537). Tuoj po krikšto Jėzus nukeliavo į dykumą, kur tris kartus buvo Šėtono gundomas. Tai buvo pagrindinės žmogiškos pagundos, pagundos turėti galią, turtą ir prestižą **(538-540)**. Po keturiasdešimties dienų dykumoje Jėzus grįžo kupinas Šventosios Dvasios ir ėmė skelbti savo misiją. Pasiklausykime skyrelio iš evangelijos pagal Luką.

Šventasis Raštas: Žodžio apmąstymas Luko 4, 14-21

Klausimas pasidalijimui

- Koku būdu Jėzus man yra pavyzdys?

Tolesnis Katekizmo nagrinėjimas

Jėzus yra Viešpats ir Gelbėtojas. **Priskirdami Jėzui dievišką Viešpaties titulą, pirmieji Bažnyčios tikėjimo išpažinimai nuo pat pradžių tvirtino, kad Dievui Tėvui pripažįstama valdžia, galybė ir garbė yra taikoma ir Jėzui, nes Jis turi „Dievo prigimtį“ (Fil 2, 6), ir šią Jėzaus didybę Tėvas parodė, prikeldamas Jėzų iš numirusių ir Jį išaukštindamas savo garbėje** (plg. Rom 10, 9; 1 Kor 12, 3; Fil 2, 9-11) **(449)**. Dieviškoji Jėzaus atpirkimo misija buvo išreikšta Jo žmogiška meile ir užuojauta visiems.

Jo būdas ir mokymas buvo tokie patrauklūs, jog Jį nuolat sekė minios žmonių. Jie stebėjosi ne vien tuo, ką Jis darė, bet ir tuo, kaip kalbėjo ir gyveno. Jėzus buvo mylintis ir atlaidus vargšams, ligoniams, atgailaujantiems, bet metė iššūkį tiems, kurie buvo išpuikę ir veidmainiai. Labai dažnai Šventajame Rašte girdime, kad Jėzus pasitraukia į nuošalią vietą melstis. Jėzaus gerumas plaukė iš Jo santykio su mylinčiu Tėvu. Jėzus mokė mus remtis vien Dievu ir pasitikėti Tėvu taip, kaip Jis pats tai darė.

Viena iš raktinių temų Jėzaus mokyme ir gyvenime yra mokymas apie Dievo karalystę. Įeiti į Dievo karalystę reiškia naują santykį, vis augantį suvokimą, kad esame Dievo mylimi žmonės, pakviesti atsiliepti į šią meilę. Jėzus skelbė, kad *kiekvienas* yra pakviestas įeiti į Dievo karalystę **(543)**, kad kiekvienas yra pakviestas į šį meilės santykį, ir ne vien kada nors ateityje, bet dabar, tuoj pat. „Prisiartino Dievo karalystė“ (Mk 1, 15) **(541)**. **Norint patekti į ją reikia priimti Jėzaus žodį:** „Juk Viešpaties žodis yra prilyginamas į dirvą beriamai sėklai; tie, kurie jo klauso tikėdami ir esti priskiriami mažajai Kristaus kaimenei, jau yra priėmę pačią karalystę; paskui sėkla dygsta ir auga savąja galia iki pjūties meto“ (*Lumen gentium* 5) **(543)**.

Jėzus dažnai kalbėjo apie meilę ir atleidimą. Kai Jėzus pakėlė

žmogų, kuris buvo paralyžiuotas, Jo ypatingas ryšys su Dievu tapo visiškai aiškus tiems, kurie turėjo atviras širdis ir protus. Tačiau kai kurie vis tiek atsisakė tikėti. Jėzus kreipėsi į Rašto aiškintojus: „Kas lengviau - ar pasakyti paralyžiuotam: ‚Tau atleidžiamos nuodėmės‘ - ar liepti: ‚Kelkis, pasiimk neštuvus ir vaikščiook‘“? (Mk 2, 10).

Jėzus pasakė mums, kad **Karalystė priklauso vargdieniams ir mažutėliams, tiems, kurie ją priima nuolankia širdimi... Nuo prakartėlės iki kryžiaus Jėzus dalijasi su vargdieniais jų gyvenimu. Jis pažįsta alkį, troškulį, nepriteklių. Negana to: Jis tapatina save su visokiausiais vargšais ir veiklių meilę jiems laiko sąlyga įeiti į dangaus karalystę (544). Jėzus kviečia nusidėjėlius prie karalystės stalo... Jis ragina juos atsiversti, nes to nepadarius negalima įeiti į karalystę. Daugeliui žmonių, kuriuos susitinka, Jis primena, kad Dievo meilė ir gailestingumas yra beribiai (545).**

Dažnai Jėzus kalba palyginimais. Palyginimai yra tokie pasakojimai ar metaforos, kuriais norima perduoti tam tikrą konkretų dalyką. Jėzus vartojo metaforas iš kasdienio žmonių gyvenimo: Dievo karalystė yra kaip garstyčios grūdelis; Dievo karalystė yra brangus perlas. **Palyginimais Jis kviečia į karalystės pokylį, bet reikalauja ir ryžtingo pasirinkimo: norint pelnyti karalystę, reikia viską atiduoti; žodžių neužtenka, reikia darbų. Palyginimai žmogui yra tartum veidrodžiai: ar mes priimame žodį kaip uola ar kaip gera žemė? Pats Jėzus ir Dievo karalystės buvimas jau čia, šiame pasaulyje, yra visų palyginimų centre. Mes turime įeiti į karalystę, vadinasi, tapti Jėzaus mokiniais, kad galėtume „pažinti dangaus karalystės paslaptis“ (Mt 13, 11) (546).** Palyginimais Jėzus kėlė iššūkį ne vien savo meto žmonėms, bet jais moko bei ragina ir mus.

Savo žodžius Jėzus palydi daugeliu „galingų darbų, stebuklų

ir ženklų“... (547). Stebuklai, kuriuos Jėzus darė, **ragina tikėti Juo.** Žmonės patikėjo, kad Jėzus yra tasai, kuris daro Dievo darbus. Žmonės stebėjosi stebuklais, bet Jėzus juos darė ne **smalsumui ir magijos troškimui patenkinti,** bet norėdamas pagydyti žmones ir įtikinti juos savąja dievyste. Stebuklai galingai liudijo apie tai, kad Jėzus yra Dievo Sūnus **(548).**

„Visas Kristaus gyvenimas buvo nuolatinis mokymas. Jo tylėjimas, stebuklai, darbai, Jo malda, Jo meilė žmogui, ypatingas dėmesys mažutėliams ir vargšams, visiškas savęs paaukojimas ant kryžiaus dėl pasaulio išganymo, Jo prisikėlimas...“ (Jonas Paulius II) **(561).** Iš Jėzaus mokomės, kaip mylėti ir atleisti, kaip visuose savo reikaluose ieškoti Dievo, kaip tapti nuolankiems ir atviriems. Mokomės, kad Dievas yra patikimas, kad galime į Jo rankas sudėti visą savo gyvenimą. Per Jėzų mes pažįstame Dievą, nes Jėzus yra pilnas ir visiškas Dievo apreiškimas. Žvelgdami į Jėzaus gyvenimą, atrandame asmenį, kuris rodo mums meilės pavyzdį, yra mūsų Gelbėtojas ir Atpirkėjas.

Dalijimasis savo tikėjimu

- Kas mane skatina pasitikėti Jėzumi?
- Kaip atsakyčiau į Jėzaus klausimą mokiniams: „Kuo jūs mane laikote?“ Kas man yra Jėzus? Kodėl Juo tikiu?
- Kuris mėgstamas evangelijų pasakojimas man padeda suprasti, kas yra Jėzus?
- Kaip tiesa, jog Jėzus yra mūsų Gelbėtojas, veikia mano gyvenimą ir visą visuomenę?

Gyventi Gerąją Naująją

Remdamiesi grupės pasidalijimu numatykite, kaip atsiliepsite į tai veiksmu (bendruomeniškai ar asmeniškai). Tai svarbiausias dalykas, kurį turite nuspręsti.

Kai renkatės asmenišką veiksmą, apgalvokite, koks jis bus, ir tuo pasidalykite su grupe. O jei pasirenkate bendrą veiksmą, numatykite, kas bus atsakingi už jo vykdymą.

Šie pasiūlymai yra antriniai:

- parašyk laišką Jėzui ir papasakok jam apie savo meilę.
- Padaryk pasiryžimą kasdien skaityti Šventąjį Raštą ir melstis su juo.
- Padėk vargingam ir pagalbos reikalingam žmogui.
- Išreikšk savo padėką Bažnyčiai, pakvietusiai Tave tikėti ir tęsiančiai savo misiją atskleisti Kristų, esantį tarp mūsų.

Aukštyn širdis

Jeigu įmanoma, kiekvienam žmogui duokite po mažą žvakelę, kurią būtų galima laikyti meldžiantis. Uždekite vieną žvakelę ir pakvieskite perduoti šviesą vieni kitiems.

Šviesos įvaizdžiai (skaitoma trijų asmenų):

1. „Aš - pasaulio šviesa. Kas seka manimi, nebevaikščios tamsybėse, bet turės gyvenimo šviesą“. (Jn 8, 12)
2. „Man reikia dirbti darbus to, kuris mane siuntė, kolei diena. Ateina naktis, kad niekas negali darbuotis. Kol esu pasaulyje, esu pasaulio šviesa“. (Jn 9, 4-5)
3. „Jūs - pasaulio šviesa. Neįmanoma nuslėpti miesto, kuris pastatytas ant kalno. Ir niekas nevožia indu degančio žiburio, bet jį stato į žibintuvą, kad šviestų visiems, kurie yra namuose. Taip tešviečia ir jūsų šviesa žmonių akivaizdoje, kad jie matytų gerus jūsų darbus ir šlovintų jūsų Tėvą danguje“. (Mt 5, 14-16)

Melskitės pakaitomis

I choras (pusė) Kelkis, nušvisk! Tavo šviesa atėjo, Viešpaties šlovė virš tavęs sušvito!

Nors žemę gaubia sutemos ir tautas dengia
tamsybės,

II choras (pusė) virš tavęs šviečia Viešpats, virš tavęs apsireiškia
Jo šlovė. Tautos ateis prie tavo šviesos ir karaliai
prie tavo tekančio spindėjimo.

I choras (pusė) Tau dienos šviesa nebebus saulė nei naktį
nebešvies mėnulis, bet Viešpats bus tau amžina
šviesa, tavo Dievas - tavo spindesys.

II choras (pusė) Tavo saulė niekada nebusileis nei tavo
mėnulis nesudils, nes Viešpats bus tau amžina
šviesa, ir tavo gedulo dienos pasibaigs
(Iz 60, 1-2.19-20).

I choras (pusė) Juk jūs visi esate šviesos vaikai, dienos vaikai.
Mes nepriklausome nakčiai nei tamsai
(1 Tes 5, 5).

Visi ... Tamsa traukiasi, o tikroji šviesa jau šviečia
(1 Jn 2, 8). Pats Dievas, kuris yra taręs: Iš
tamsos tenušvinta šviesa! - sušvito mūsų
širdyse, kad pažintume Dievo šlovę, spindinčią
Kristaus veide
(2 Kor 4, 6).

Žvilgsnis į ateitį

- Pasirenkite kitam susitikimui maldingai perskaitydami ir nagrinėdami 8-ąją temą **Velykų slėpinys: Jėzaus mirtis ir prisikėlimas** bei Katekizmo paragrafus nuo 571 iki 682.

8-OJI TEMA
VELYKŲ SLĖPINYS: JĖZAUS MIRTIS IR
PRISIKĖLIMAS

Siūloma aplinka

Biblija, žvakė ir, jei įmanoma, Katalikų Bažnyčios Katekizmas.
Rami, sutelkianti atmosfera

Aukštyn širdis

Giesmė

„Aleliuja, Jėzus gyvas!“ arba kokia nors Velykinė giesmė

Melskitės kartu

Palaimintas šis visiškos Jėzaus meilės, gyvenimo ir dvasios išliejimo atminimas.

Prisimenu, kad Jis atėjo parodyti mums kelią, visiškos meilės ir atsidavimo kelią.

Jeigu esu tikras Jo mokinys ir draugas,

Taip turėčiau gyventi.

Tegu šis atminimas, kurį Jis pats prašė prisiminti,

Uždega mano širdį, kad ji būtų stipri tarnauti,

Draži ginti prispaustuosius ir tuos, kurie kenčia dėl neteisybės.

Prisimenu visa apie Jį,

Kad Jis ne vien mirė ir buvo palaidotas, bet kad Tu, Tėve,

Garbingai prikėlei Jį iš mirties gniaužtų ir kapo.

Prisimenu, kad Prisikėlimu Jis visiškai susijungė su Tavimi šviesoje ir didybėje.

Pagal *Prayers of a Planetary Pilgrim*, Edward Hays

Pasidalijimas Gerąja Naujiena

Pasidalykite, kaip sekėsi gyventi Gerąja Naujiena po praėjusio

Katekizmo nagrinėjimas

Velykinė Kristaus... paslaptis yra centre Gerosios Naujienos, kurią apaštalai, o po jų Bažnyčia turi skelbti pasauliui (571). Yra du Velykų paslapties aspektai: savo mirtimi Kristus mus išlaisvino iš nuodėmės, o Prisikėlimu atvėrė kelią į naują gyvenimą (654).

Žinome, kad nuo pat Jėzaus gyvenimo pradžios ir ypač nuo Jo viešosios tarnystės buvo vadovų, kurie mėgino Jį pašalinti. Jis buvo kaltinamas piktžodžiuimu ir klaidingomis pranašystėmis - religiniais nusikaltimais (574). Jėzus buvo „prieštaros ženklas“ (Lk 2, 34) kai kuriems Jeruzalės religiniams vadovams (575).

Jėzaus veikla atrodė nukreipta prieš išrinktosios tautos tikėjimo pagrindus: Įstatyme įrašytus priesakus...; Jeruzalės šventyklos centrinę padėtį...; tikėjimą į vieną Dievą... (576). Jėzus buvo priešaroje su vadovais ir mokytojais, atsakingais už Įstatymo aiškinimą ir Šventyklos išlaikymą. Jis parodė, kad kai kurie iš jų iškreipė Dievo dovanas, kad gautų asmeninės naudos, o kitus veidmainiaudami teisia.

Jėzus pildė Įstatymą tobulai, tačiau dažnai **įžeisdavo įstatymo mokytojus, nes nesivaržė aiškinti Įstatymą kitaip negu jie.** „Jis mokė ne kaip jų Rašto aiškintojai, bet kaip turintis galią“ (Mt 7, 28-29) (581). Jėzus nesugriovė Įstatymo, Jis išpildė jį (577). Jėzus neignoravo Šventyklos, bet labai ją gerbė (583). **Jėzus piktino fariziejus, valgydamas su muitininkais ir nusidėjėliais...** (plg. Lk 5, 30; 7, 36; 11, 37; 14, 1). Jis trikdė juos rodydamas gailestingumą nusidėjėliams. Jį vertino kaip piktžodžiautoją, kai Jis atskleisdavo save kaip lygų Dievui arba kalbėjo tiesą. Iš tiesų **tikrasis suklypimo akmuo** (plg. Lk 3, 34; 20, 17-18; Ps 118, 22) religiniams vadovams **buvo Jo vaidmuo nuodėmių atpirkime (587-589).** Tuo metu daugelis Šventyklos

vadovų buvo taip išsigandę to Asmens, kuris kvietė juos būti šiuo tuo daugiau negu jie yra, jog tesugalvojo Juo atsikratyti.

Šventasis Raštas: Žodžio apmąstymas Morkaus 8, 27-38

Klausimas pasidalijimui

- Kaip savo gyvenime išgyvenau Velykų slėpinį - mirties ir prisikėlimo slėpinį?

Tolesnis Katekizmo nagrinėjimas

Velykinė Kristaus kryžiaus ir prisikėlimo paslaptis yra centre Gerosios Naujienos, kurią apaštalai, o po jų Bažnyčia turi skelbti pasauliui. Atperkančiąja Dievo Sūnaus Jėzaus Kristaus mirtimi „vieną kartą visiems laikams“ (Žyd 9, 26) buvo įgyvendintas išganingasis Dievo planas (571).

Jėzus tikrai dalijosi su mumis žmogiškąja prigimtimi. Tai ypač išryškėja Getsemanėje, kai Jis meldėsi: „Mano Tėve, jeigu įmanoma, teaplenkia mane ši taurė. Tačiau ne kaip aš noriu, bet kaip tu!“ (Mt 26, 39). Nors Jėzus bijojo, Jis vis tiek troško vykdyti Dievo valią. Neretai ir mes patiriame panašių baimių, tačiau, jei seksime Jėzumi, taip pat galėsime ištart: „Tebūnie Tavo valia“.

Savo dievyste Jėzus buvo siųstas įvykdyti savąją misiją - atpirkti žmoniją. Taip kaip avinėlio kraujas ant durų staktų išgelbėjo Izraelio žmones nuo mirties angelo, kuris sunaikino Egipto pirmagimius, taip Jėzaus kraujas, išlietas už mus, išgelbsti mus nuo amžinosios mirties. Jėzus yra Dievo Avinėlis, **„kuris naikina pasaulio nuodėmę“ (Jn 1, 29), ir Naujosios Sandoros auka, gražinanti žmonėms bendrystę su Dievu, sutaikindama su Juo per kraują, „kuris už daugelį išliejamas nuodėmėms atleisti“ (Mt 26, 28) (613).**

Kristaus gyvenimas, kančia, mirtis ir prisikėlimas yra ilgos Dievo išganymo istorijos centre. **Nuo pat pirmosios savo Įsikūnijimo akimirkos Sūnus įsijungia į dieviškojo išganymo planą savąja pasiuntinybe atpirkti mus: „Mano maistas - vykdyti valią To, kuris mane siuntė, ir baigti Jo darbą“ (Jn 4, 34). Jėzaus auka „už viso pasaulio nuodėmės“ (1 Jn 2, 2) reiškia Jo meilės bendrumą su Tėvu: „Tėvas myli mane, nes aš guldaui savo gyvybę“ (Jn 10, 17). „Pasaulis privalo pažinti, jog aš myliu Tėvą ir taip darau, kaip Jis yra man įsakęs“ (Jn 14, 31) (606).**

Ta Kristaus auka yra vienkartinė, ji užbaigia ir pranoksta visas aukas. Pirmiausia tai yra paties Dievo Tėvo dovana: Tėvas atiduoda savo Sūnų, kad mus sutaikintų su savimi. Drauge tai yra auka žmogumi tapusio Dievo Sūnaus, kuris laisva valia ir iš meilės paaukoja savo gyvybę Tėvui per Šventąją Dvasią, kad išpirktų mūsų neklusnumą (614).

Tėvas *atidavė* mums savo vienatinį Sūnų, o Jėzus *atidavė* savo gyvybę, kad parodytų mums meilę, kuri yra besąlygiška ir nepriklausoma nuo mūsų nuopelnų (604). Bažnyčia moko, kad Kristus mirė už visus be jokių išimčių: „Nėra, nebuvo ir nebus žmogaus, už kurį Kristus nebūtų kentėjęs“ (Kiersi susirinkimas) (605). Savo kančia ir mirtimi Jėzus stengėsi atsiliiepti į Dievo valią ir apglėbti kupiną meilės Tėvo planą (571); iš tiesų Jėzus žinojo, kad tai buvo **Jo Įsikūnijimo prasmė (607)**. Iš meilės Jėzus laisva valia priima savo kančią ir mirtį: „Niekas neatima jos (gyvybės) iš manęs, bet aš pats ją laisvai atiduodu“ (Jn 10, 18) (609).

Mes esame Velykų slėpinio bendrininkai. **Kryžius yra vienkartinė Kristaus auka**, bet ir mes joje dalyvaujame, nes Jėzus susivienijo su kiekvienu iš mūsų. Mes taip pat esame pašaukti imti savo kryžių ir sekti paskui Jėzų. Šv. Rožė Limietė aiškiai pasakė: „Be Kryžiaus nėra kitų laiptų, kuriais galėtume įkopti į dangų“ (618). Kai patys patiriame kančią, tuomet kryžius

tampa mums itin iškalbingu ženklui. Nors kartais labai sunku suprasti kryžiaus slėpinį, kenčiantiems vargu ar yra didesnė pagalba už žinojimą, kad Jėzus taip pat pakėlė siaubingą kančią ir mirtį.

Velykų slėpinio dėka mes pažįstame santykį tarp mirties ir naujo gyvenimo. Jėzus pakyla virš nuodėmės ir mirties ir kviečia bei įgalina mus daryti tą patį. Mes visi patiriame daugybę mažų mirčių ir galiausiai mūsų visų laukia fizinė mirtis. Kartu su Jėzumi esame kviečiami priimti kančią, skausmą ir mirtį, kad įžengtume į naują gyvenimą.

Jėzaus išganingas sutikimas būti nukryžiuotam ir mirti bei Jo Prisikėlimas leidžia mus mirti ir prisikelti kartu su Juo. Kančia, priimta tikėjimu, gali mus vesti į gilų meilės santykį su Jėzumi.

Būdami krikščionys, mes tikime, kad per Krikštą dalyvaujame ne vien Jėzaus mirtyje, bet ir Jo Prisikėlime. **Kristaus prisikėlimo paslaptis yra realus įvykis; kaip liudija Naujasis Testamentas, jis turėjo istoriškai konstatuotą apraiškų (639).**

Marija Magdalena ir šventosios moterys buvo pirmos, kurios išvydo prisikėlusį Jėzų. Petruui ir kitiems mokiniams buvo sunku patikėti tuo, tačiau kai patys pamatė Jėzų, irgi tapo Jo Prisikėlimo liudytojais (641-642). Jėzus vėl užmezga ryšį su mokiniais valgydamas kartu su jais. Jis ragina juos atpažinti, jog Jis nėra vaiduoklis, bet turi tikrą kūną su naujomis išaukštinto kūno savybėmis (645).

Kad tikėtume Jėzaus Prisikėlimu, turime tikėti, jog tai **transcendentinis paties Dievo įsikišimas į kūriniją ir istoriją (648)... Kristaus prisikėlimas yra Senojo Testamento ir paties Jėzaus žemiškojo gyvenimo metu duotų pažadų išsipildymas (652)... Prisikėlimas patvirtino Jėzaus dievystės tiesą (653)... Kristaus prisikėlimas... yra mūsų būsimąjo prisikėlimo**

pagrindas ir šaltinis (655).

Dalijimasis savo tikėjimu

- Kaip savo gyvenime patiriu kančią? Kaip ji atvėrė man naują gyvenimą? Kaip savo kančioje patyriau Dievo malonę?
- Kaip sutinku tamsą ir savanaudiškumą gyvenime? Kaip skelbiame Jėzaus, kuris mus atpirko iš nuodėmės, pergalę?
- Gal girdėjau apie žmones, kurie kenčia šiandien? Kaip galėčiau jiems padėti?
- Kaip šiandieniam pasaulyje patiriu Prisikėlimą?

Gyventi Gerąja Naujiena

Remdamiesi grupės pasidalijimu numatykite, kaip atsiliepsite į tai veiksmu (bendruomeniškai ar asmeniškai). Tai svarbiausias dalykas, kurį turite nuspręsti.

Kai renkatės asmenišką veiksmą, apgalvokite, koks jis bus, ir tuo pasidalykite su grupe. O jei pasirenkate bendrą veiksmą, numatykite, kas bus atsakingi už jo vykdymą.

Šie pasiūlymai yra antriniai:

- apmąstykite Kryžiaus kelio stotis.
- Padėk kam nors, kas kenčia, pasiūlyk savo paramą ir meilę. Kitais žodžiais tariant, padėk kam nors nešti jo ar jos kryžių.
- Aplankyk ką nors ligoninėje ar slaugos namuose.
- Švęskite savo grupelėje ar su kuo nors, kas patyrė naują gyvenimą.

Aukštyn širdis

Ta pati giesmė, kuria pradėjote susitikimą

Melskitės kartu

Ne tik už juos aš meldžiu,
bet ir už tuos,
kurie per jų žodį mane įtikės:
tegul visi bus viena!
Kaip tu, Tėve, manyje ir aš tavyje,
tegul ir jie bus viena mumyse,
kad pasaulis įtikėtų, jog tu esi mane siuntęs.
Ir tą šlovę, kurią esi man suteikęs,
aš perdaviau jiems,
kad jie būtų viena, kaip mes esame viena:
aš juose ir tu manyje,
kad jie pasiektų tobulą vienybę
ir pasaulis pažintų,
jog tu esi mane siuntęs
ir juos myli taip, kaip mane mylėjai.

(Jn 17, 20-23)

Žvilgsnis į ateitį

- Pasirenkite kitam susitikimui maldingai perskaitydami ir nagrinėdami *9-ąją temą Šventoji Dvasia ir Bažnyčia* bei Katekizmo paragrafus nuo 683 iki 810.

9-OJI TEMA

ŠVENTOJI DVASIA IR BAŽNYČIA

Siūloma aplinka

Biblija, žvakė ir, jei įmanoma, Katalikų Bažnyčios Katekizmas.
Rami, sutelkianti atmosfera

Aukštyn širdis

Giesmė

„Dvasia Šventoji, liekis ugnim“ arba tradicinė „Dvasia, Viešpatie, ateik“

Melskitės kartu

Ateik, Šventoji Dvasia, pripildyk tikinčiųjų širdis ir uždek jų širdis savo meilės ugnimi.

Atsiųsk savo Dvasią, ir visa bus sukurta, ir atnaujinsi žemės veidą.

Šventoji Dvasia, mums reikia Tave.

Ateik ir atnaujink mus.

Duoki malonę būti jautriems Tavo įkvėpimams

Ir atsiliepti Tavo kuždesiui.

Padėk mums prisiminti,

Kad tikrieji Tavo buvimo ženklai

Yra meilė, džiaugsmas, ramybė, kantrybė, malonumas,

dosnumas, ištikimybė,

švelnumas ir susivaldymas (plg. Gal 5, 22-23).

Prašome to per Kristų, mūsų Viešpatį. Amen

Pasidalijimas Gerąja Naujiena

Pasidalykite, kaip sekėsi gyventi Gerąja Naujiena po praėjusio susitikimo

Katekizmo nagrinėjimas

„Šventoji Dvasia“ - taip vadinasi trečiasis Švč. Trejybės Asmuo, Ta, kurią mes garbiname ir šloviname drauge su Tėvu ir Sūnumi. **Žodis „Dvasia“ vertimas iš hebrajų *Ruah*; jo pirmoji prasmė yra dvelksmas, oras, vėjas (691).** Tikime, kad ir mūsų kvėpavimas yra Šventosios Dvasios veiksmas. Yra daugybė nuostabių Šventosios Dvasios simbolių: vanduo, patepimas, ugnis, debesis ir šviesa, antspaudas, ranka, Dievo pirštas, balandis (694-701). Visi šie simboliai atskleidžia dinamišką ir galingą Dievą.

Apie Šventąją Dvasią žinome iš Jėzaus. Krikšto metu Šventoji Dvasia nužengė ant Jo. Kalbėdamasis su Nikodemu, Jėzus aiškina, kad niekas negali įeiti į Dievo karalystę, jei negims iš vandens ir Dvasios. Evangelijos pagal Joną 16 skyriuje Jėzus pažada atsiųsti Šventąją Dvasią ir šį pažadą išpildo. **Sekminių dieną (praėjus septynioms savaitėms po Velykų) Kristaus Velykos baigiasi Šventosios Dvasios išliejimu (731).**

Kai sakome, kad tikime į Šventąją Dvasią, tariame, jog tikime, kad Dvasia, „kuri kalbėjo per pranašus“, atveria mus Dievo Žodžiui išgirsti. Mes pažįstame Dvasią tikėjimo kelyje. Pažįstame Dvasią, nes Dvasia, kuri yra mumyse, yra Dievo galia (687), ir mes esame kviečiami dalyvauti šioje nuostabioje galioje. „Dvasia ateina pagalbon mūsų silpnumui. Mes juk nežinome, ko turėtume deramai melsti, todėl pati Dvasia užtaria mus neišsakomais atodūsiiais“ (Rom 8, 26) (741). Šventoji Dvasia meldžiasi per mus. Gyventume daug geresnį gyvenimą, jei visa širdimi suvoktume tiesą, jog esame stiprinami Šventosios Dvasios, Dievo Dvasios.

Šventasis Raštas: Žodžio apmąstymas 1 Korintiečiams 2, 6-16

Klausimas pasidalijimui

- Kaip savo gyvenime patyriau Šventosios Dvasios jėgą? Kokiais būdais ši jėga pasireiškia?

Tolesnis Katekizmo nagrinėjimas

Kristus buvo pripildytas Šventosios Dvasios. **Kristaus ir Šventosios Dvasios pasiuntinybė vyksta Bažnyčioje - Kristaus kūne ir Šventosios Dvasios šventovėje.** Dvasia mus *paruošia* ir lydi malone; Dvasia mums *apreiškia* prisikėlusį Kristų; Dvasia sudabartina Kristaus Eucharistijoje slėpinį ir *suvienija* mus su Dievu, kad mes „neštume gausių vaisių“ (737). Bažnyčios misija **ne prisideda prie Kristaus ir Šventosios Dvasios pasiuntinybės, bet yra jos sakramentas: visu savo buvimu ir su visais nariais ji yra siunčiama skelbti ir liudyti, sudabartinti ir skleisti Švenčiausiosios Trejybės bendrystės paslaptį (738).** Būdama sakramentas, Bažnyčia yra visos žmonijos bendrystės ir vienybės ženklas ir instrumentas (775).

Žodis „bažnyčia“ kilęs iš senovės slavų *boznica* - maldykla; prancūzų kalboje jį atitinka *église*, biblinėje lotynų - *ecclesia* (graikiškai *ekklesia* iš veiksmažodžio *ek-kaléin* - „šaukti iš kur“), tai reiškia „sušaukimą“ - paprastai religinio pobūdžio liaudies susirinkimą (751). Krikščionių kalboje žodis „Bažnyčia“ reiškia liturginį susirinkimą, taip pat vietinę bendruomenę arba visuotinę tikinčiųjų bendriją. Tos trys reikšmės yra neatskiriamos. „Bažnyčia“ yra tauta, kurią Dievas suburia iš viso pasaulio. Ji gyvuoja vietinėse bendruomenėse ir pasireiškia kaip liturginis, ypač eucharistinis susirinkimas. Ji gyvena Kristaus žodžiu ir kūnu ir taip pati tampa Kristaus Kūnu (752).

Septyni Bažnyčios Sakramentai - tos „galios“, kurios eina iš visuomet gyvo ir gyvybę teikiančio Kristaus kūno, Šventosios

Dvasios veikimas tame kūne, kuris yra Bažnyčia (plg. Lk 5, 17; 6, 19; 8, 46) (1116).

„Kuo mūsų dvasia, kitaip sakant, siela, yra mūsų kūno nariams, tuo Šventoji Dvasia - Kristaus nariams, Kristaus kūnui, tai yra Bažnyčiai“ (Šv. Augustinas) (797). Dvasia gyvena ir vadovauja bendruomenei, kurią mes vadiname Bažnyčia. Dvasia gyvena visame kūne, ne vien atskiruose nariuose. Dvasia veikia daugybe būdų, kad statytų visą kūną. Dvasia teikia malones ir charizmas, kurios praturtina Bažnyčią ir gelbsti pasauliui. Kiekvienas iš mūsų gauname dovanų, kurios turi būti naudojamos visų labui (799-800).

Ankstyvojoje Bažnyčioje tie, kurie buvo vadinami Jėzaus mokiniais, matė save kaip bendruomenę, jungiamą meilės ir vadovaujamą Dievo Dvasios. Ankstyvieji krikščionys tikėjo, kad juos vienus su kitais jungia galia Šventosios Dvasios, kuri subūrė juos į bendruomenę ir pašaukė juos skelbti Gerąją Naujieną, kad Jėzus gyveno, mirė ir prisikėlė iš numirusiųjų. Per Sekmines Šventoji Dvasia uždegė jų širdis ir įgalino juos patraukti daug naujų tikinčiųjų į šią tikėjimo ir meilės bendruomenę.

Iš tiesų Šventoji Dvasia yra Bažnyčios pasiuntinybės centre. „Pabaigus darbą, kurį Tėvas buvo pavedęs Sūnui žemėje nuveikti, Sekminių dieną buvo atsiųsta Šventoji Dvasia, kad nuolatos šventintų Bažnyčią.“ Tą dieną „Bažnyčia buvo viešai apreikšta daugeliui žmonių, o skelbiama Evangelija pradėjo skliti tarp pagonių.“ Kadangi Bažnyčia yra visų žmonių „sušaukimas“ į išganymą, ji savo prigimtimi yra misijinė ir Kristaus siunčiama į visas tautas, kad jų žmones padarytų Kristaus mokiniais (767).

Kad Bažnyčia galėtų vykdyti savo pasiuntinybę, Šventoji Dvasia „aprūpina ir veikia ją įvairiomis hierarchinėmis ir charizminėmis dovanomis“. „Tuo būdu Bažnyčia, aprūpinta

savo Steigėjo dovanomis ir ištikimai laikydamasi Jo įsakymų mylėti, nusizeminti ir išsižadėti savęs, yra siunčiama skelbti Kristaus ir Dievo karalystės ir jos kurti visose tautose; ji pati yra tos karalystės daigas ir pradžia žemėje“ (768).

Kaip ir ankstyvuosius krikščionis, Dievas kviečia mus atpažinti Šventosios Dvasios galią tikinčiųjų bendruomenėje, visuotinėje Bažnyčioje. Esame kviečiami atpažinti Tiesos Dvasią, kuri gyvena kūne. Per Dvasią Jėzaus dvasia nuolat gyvena ir kvėpuoja kūne, kuris yra tikinčiųjų bendruomenė. Šventoji Dvasia mus įgalina ne vien tikėti į Kristų ir į Jį sudėti mūsų amžinojo išganymo viltį, bet ir leidžia mylėti vieni kitus taip, kaip Kristus mus mylėjo. Čia yra dorinio gyvenimo šaltinis ir gyvybingumas (žr. 1971, 1972).

Štai pamatinis tikėjimo klausimas: ar tikime Sekminėmis, Šventosios Dvasios atsiuntimu? Ar tikrai tikime, kad Šventoji Dvasia gyvena Bažnyčioje?

Dalijimasis savo tikėjimu

- Kur šiandien matau Šventosios Dvasios veikimą tikinčiųjų bendruomenėje?
- Kokios patirtys man labiausiai padėjo pamatyti, kad Bažnyčia yra Šventosios Dvasios įkvėpta ir vadovaujama bendruomenė?
- Kokios Šventosios Dvasios dovanos ar charizmos yra man duotos? Kaip galiu jas naudoti bendram labui?

Gyventi Gerąją Naująją

Remdamiesi grupės pasidalijimu numatykite, kaip atsiliepsite į tai veiksmu (bendruomeniškai ar asmeniškai). Tai svarbiausias dalykas, kurį turite nuspręsti.

Kai renkatės asmenišką veiksmą, apgalvokite, koks jis bus, ir tuo pasidalykite su grupe. O jei pasirenkate bendrą veiksmą, numatykite, kas bus atsakingi už jo vykdymą.

Šie pasiūlymai yra antriniai:

- perskaitykite Apaštalų darbų knygą. Stebėkite, kaip Šventoji Dvasia veikia ankstyvojoje Bažnyčioje.
- Pasidalykite Gerąja Dievo meilės mums Naujiena su ta ar tuo, kuri ar kuris turi tikėjimo sunkumų.
- Melskite Šventosios Dvasios įkvėpimo būti dėkingiems Dievui už dovaną, kuri yra Bažnyčia.

Aukštyn širdis

Sugiedokite pradžios giesmę.

Išreikškite spontaniškus maldavimus ir atsiliepkite: „Viešpatie, atsiųsk savo Dvasią, ir mes būsimė atnaujinti.“

Pabaigoje sukalbėkite *Tėve mūsų* ar *Garbė Dievui Tėvui*.

Žvilgsnis į ateitį

- Pasirenkite kitam susitikimui maldingai perskaitydami ir nagrinėdami *10-ąją temą Viena Bažnyčia ir skirtingos pareigos* bei Katekizmo paragrafus nuo 811 iki 945.

10-OJI TEMA
VIENA BAŽNYČIA IR SKIRTINGOS PAREIGOS

Siūloma aplinka

Biblija, žvakė ir, jei įmanoma, Katalikų Bažnyčios Katekizmas.
Rami, sutelkianti atmosfera

Aukštyn širdis

Giesmė

„Pakilk ir šviesk“

Melskitės kartu

Tėve, dėkojame Tau už Šventojo Rašto ir Šventosios Tradicijos dovanas, kurias davei mums per Bažnyčią.

Dėkojame Tau už dovanas, kurias duodi mums per septynis Katalikų Bažnyčios Sakramentus.

Dėkojame, kad esi mumyse, kad įgalini tikėti į Jėzų, ir į Jį sudėti visas savo viltis.

Dėkojame, kad padedi mums mylėti vieniems kitus ir dorai gyventi.

Dėkojame Tau už visas asmenines dovanas, kurias esi davęs kiekvienam iš mūsų.

Padėk jas naudoti didesnei Tavo garbei.

Padėk panaudoti tas dovanas Tau tarnaujant.

Padėk priimti žmones su jų dovanomis ir padrašinti jomis naudotis didesnei Tavo garbei.

Padėk mums nepavydėti kitiems jų dovanų, bet suvokti, kad visos dovanos ateina iš Tavęs.

Suteik mums stiprybės, palaikyk mus, mylėk mus ir padėk būti ištikimiems viskam, ką esi mums davęs.

Prašome to Jėzaus vardu. Amen

Pasidalijimas Gerąja Naujiena

Pasidalykite, kaip sekėsi gyventi Gerąja Naujiena po praėjusio susitikimo

Katekizmo nagrinėjimas

Kaip bendruomenė mes meldžiamės: Tikime vieną, šventą, visuotinę, apaštalinę Bažnyčią. Čia išvardinti keturi Bažnyčios bruožai ir jos misija, kurią Kristus, nuolat veikiant Šventajai Dvasiai, ragina įgyvendinti. **(811)**

Bažnyčia yra viena... Bažnyčios esmė yra vienybė... Bažnyčia yra viena, nes viena jos „siela“: „Apsigyvenanti tikinčiuosiuose, pripildanti ir valdanti Bažnyčią Šventoji Dvasia kuria tą nuostabią tikinčiųjų bendrystę ir taip glaudžiai sujungia visus Kristuje, jog tampa Bažnyčios vienybės Pradmeniu.“ (*Unitatis redintegratio* 2, 2) **(813) Bažnyčia yra šventa:** Bažnyčia yra Šventoji Dievo tauta, nes Dievas ją sukūrė, **ir šventumo Dvasia ją gaivina (867).** Bažnyčia yra katalikiška -visuotinė, tai reiškia „universali“, „visa apimanti“ **(830).** Bažnyčia skelbia tikėjimo pilnatvę visiems žmonėms. Bažnyčia savo prigimtimi yra misijinė **(849-856).** Galiausiai **Bažnyčia yra apaštalinė, nes pastatyta ant apaštalų pamato (857).** Jiems patikėta pasiuntinybė yra vykdoma jų įpėdinių **(858).** **Bažnyčia yra viena, šventa, visuotinė ir apaštalinė, nes joje jau yra ir laikų pabaigoje bus atbaigta „dangaus karalystė“, „Dievo karalystė“ (865).**

Pasiklausykime kunigiškos Jėzaus maldos, kuria Jis meldžiasi už mokinius ir už visus, kurie per jų žodį įtikės.

Šventasis Raštas: Žodžio apmąstymas Jono 17, 1-26

Klausimas pasidalijimui

- Kaip mes, Bažnyčia, esame kviečiami vykdyti Jėzaus pasiuntinybę šiandien?

Tolesnis Katekizmo nagrinėjimas

Jėzus paliko mums nuostabią dovaną - vienybę ir įvairovę. Mes, krikščionys, visi esame pakrikštyti, taigi esame Dievo tauta. Būdami krikščionys, mes dalyvaujame Kristaus kunigiškoje, pranašiškoje ir karališkoje tarnystėje, ir visi esame pakviesti įgyvendinti Dievo Bažnyčiai patikėtą misiją - išpildyti Kristaus pasiuntinybę. **(871)**. Kanonų teisės kodeksas, atkartodamas Vatikano II Susirinkimo nutarimus, moko mus: „Kadangi visi krikščionys yra atgimę Kristuje, tai savo kilnumu ir veikimu yra tikrai lygūs, ir dėl to visi - kiekvienas pagal savo padėtį ir pareigas - bendradarbiauja, ugdydami Kristaus kūną.“ **(872)**. Katalikų Bažnyčią sudaro pasauliečiai, pašvęstieji ir dvasininkai. Skiriasi pareigos, atliekami vaidmenys, bet ne jų vertė. Kūno narių skirtumai **tarnauja to kūno vienybei ir pasiuntinybei**, o ne kuria luomus ar svarbos Dievo akyse lygmenis **(873)**.

Jei žvelgsime į ankstyvąją Bažnyčią, matysime unikalų Petro, pirmojo popiežiaus, vadovavimą. Jėzus sakė: „Tu esi Petras, Uola, ant tos uolos aš pastatysiu savo bažnyčią...“ (Mt 16, 18). **Ši ganytojiška Petro ir kitų apaštalų tarnyba yra vienas iš Bažnyčios pamatų. Tą darbą šiandien tęsia vyskupai, pirmumo teise vadovaujami popiežiaus (881). Popiežius, Romos vyskupas ir šv. Petro įpėdinis**, „yra nuolatinis ir regimas tiek vyskupų, tiek daugybės tikinčiųjų vienybės pradmuo ir pagrindas“ (*Lumen gentium* 23) **(882)**. Popiežiaus pirmumas yra tarnystės pirmumas. Jis yra ne tik Romos vyskupas, bet ir Visuotinės Bažnyčios vyskupas.

„Paskiri vyskupai yra regimasis vienybės pradmuo bei pagrindas savo dalinėse Bažnyčiose.“ (*Lumen gentium* 23) (886). Iš šių dalinių Bažnyčių kyla visuotinė Bažnyčia. Vyskupai kartu su popiežiumi turi trejopą atsakomybę mokyti, šventinti ir vadovauti Bažnyčiai (888-896). Kai vyskupų kolegija susirenka visuotiniame susirinkime, jis turi galią visuotinei Bažnyčiai ypatingu būdu, tačiau tai visuomet vyksta popiežiui vadovaujant. Vyskupų kolegija atspindi Dievo tautos įvairumą ir bendrumą (884-885) - taigi vėl vienybė ir skirtingumai.

Koks yra vyrų, pašauktų kunigystei, vaidmuo? Jėzus patikėjo ypatingą vaidmenį tiems, kurie autoritetingai vadovauja tikinčiųjų bendruomenei. Kunigas yra tikėjimo slėpinių prievaizdas. Jam patikėta Žodžio skelbimo ir aiškinimo tarnystė. Šios tarnystės bruožai susiję su sakramentine bažnytinės tarnystės prigimtimi. Kunigas septyniais ženklais, kuriuos Jėzus davė Katalikų Bažnyčiai, turi sakramentine tarnyste padaryti Kristų esantį savo galia ir gailestingumu. Eucharistijos liturgijoje kunigas veikia *in persona Christi* - paties Jėzaus asmenyje, padarydamas esamą dabar vienintelę Kristaus Auką už pasaulio išganymą. Jis maitina mus mūsų Viešpaties Kūnu ir Krauju. Skyrium nuo bendruomenės niekas negali suteikti teisės ir pasiuntinybės skelbti Evangelijos. Tik Kristus ir Bažnyčios bendruomenė gali perduoti šią šventą galią (875). Jėzus tarnavo visiems, ir bažnytinė tarnystė reikalauja gyvenimo, kupino tarnavimo Bažnyčios ir visų labui. (876). Be to, pašauktieji bažnytinei tarnystei yra pašaukti ir kolegialumo tarnystei. Jėzus išsirinko Dvylika ir juos išsiuntė kartu. **Jų broliška vienybė pasitarnauja visų tikinčiųjų broliškai bendrystei** (877). Galiausiai tie, kurie pašaukti kunigystei, turi būti ganytojai, rūpintis savo parapijiečių ir tų, kuriems tarnauja, poreikiais.

Tikintieji pasauliečiai turi ypatingą vaidmenį dalyvaudami Dievo karalystėje. Kartu su kunigais, vyskupais ir popiežiumi jie dalyvauja išsaugojant Bažnyčios pasiuntinybę. Jie yra įpareigoti

Krikšto ir Sutvirtinimo sakramentais... darbuotis, kad dieviškąją išganymo naujieną pažintų ir priimtų visi žmonės ir visa žemė (900). Pasauliečiai turi ypatingą pašaukimą liudyti Jėzaus pasiuntinybę „turgavietėje“ - savo šeimoje, darbe, kaimynystėje, visuomenėje. **Krikščionių pasauliečių iniciatyva yra ypač būtina, kai reikia surasti ar sugalvoti būdus, kaip socialinį, politinį, ekonominį gyvenimą persmelkti krikščioniškojo tikėjimo dvasia (899).**

Pasauliečiai vis dažniau įtraukiami į Bažnytines struktūras ir kviečiami tarnauti pačioje Bažnyčioje (903). Jie taip pat turi savo vaidmenį trejopoje Bažnyčios pasiuntinybėje. Jie stengiasi vykdyti Dievo valią ir būti Kristaus mokinystės pavyzdžiu visiems. Jų gyvenimo šventumas yra tiesioginis atsiliepimas į Katalikų Bažnyčios pašaukimą pašventinti pasaulį. Kad pasauliečiai bendradarbiautų valdyme, jie raginami dalyvauti tam tikruose pasitarimuose, vyskupijų sinoduose, pastoracinėse ir finansų tarybose ir kt. (911). Kaip ir dvasininkai, pasauliečiai yra pašaukti išpildyti savo pranašiskąją pasiuntinybę evangelizuodami, tai yra, skelbdami Gerąją Jėzaus Naujieną visose savo gyvenimo srityse (905).

Viešpats šaukia visus tikinčiuosius į gyvenimą evangeliniais neturto, skaistumo ir klusnumo patarimais. Tačiau kai kuriuos Bažnyčios narius Dievas kviečia įžadais įsipareigoti vykdyti šiuos patarimus, laikantis Bažnyčios pripažinto pastovaus gyvenimo būdo. Žmonės, pakviesti gyventi kaip broliai ir seserys bendruomenėje, yra ženklas ir simbolis. Jie viešai skelbia, kad Dievo karalystė yra čia ir dabar.

Šventoji Dvasia išliejo Bažnyčiai nuostabių charizmų. Kiekviena pašvęstųjų bendruomenė turi ypatingą dovaną, kuria tarnauja Bažnyčiai ir pasauliui: vieni kontempliacija, kiti tarnyste; vieni mokydami, kiti būdami svetingi; vieni meile vargšams, kiti užuojauta ir gydymu. Visi siūlo Dvasios dovanas, kad parodytų,

kaip nuostabiai Dievas veikia mūsų pasaulyje (931). Visi, kurie priima pašaukimą į pašvęstąjį gyvenimą, drąsina visus tikinčiuosius ir „akivaizdžiai liudija, kad pasaulio negalima pakeisti ir paaukoti Dievui be palaiminimų dvasios“ (*Lumen gentium* 31, §2) (932).

Dievas Katalikų Bažnyčioje sukūrė ir vis kuria nuostabią vienybę ir bendrystę. Tikintieji žemėje, sielos skaistykloje ir šventieji danguje sudaro šventųjų bendravimą. **Šventųjų bendravimas ir yra Bažnyčia (946)**. Šventasis Tomas Akviniėtis mums sako: „**Kadangi visi tikintieji sudaro vieną kūną, tai vienų gėris yra dalijamas ir kitiems. (...) Taigi reikia tikėti, kad Bažnyčioje visas gėris yra bendras. Tačiau svarbiausias narys yra Kristus, nes jis yra Galva (...).Vadinasi, Kristaus gėris pereina visiems nariams, ir tai vyksta per Bažnyčios sakramentus.**“ (Šv. Tomas Akviniėtis, *Symb.*, 10) „**Kadangi Bažnyčia yra vadovaujama vienos Dvasios, tai visos gėrybės, kurias ji yra gavusi, būtinai tampa bendru lobiu**“ (*Catech. R.* 1, 10, 24) (947).

Sakramentai yra galingi Kristaus buvimo ir dinamiško Jo veikimo tikinčiųjų katalikų gyvenime ženklai. Jo malonė sutaiko pasaulį su Jo Tėvu ir įgalina mus mylėti vienas kitą taip, kaip Jis mokė. Sakramentais Jėzus padaro mus savo šeimos nariais, atleidžia mūsų nuodėmes ir patraukia mus į dar glaudesnę, artimesnę santykį su dieviškaisiais Asmenimis. **Sakramentai lyg šventi saitai juos suvienija tarpusavy ir tvirtai sujungia su Kristumi; užvis labiau tai padaro Krikštas, per kurį tartum pro duris įeiname į Bažnyčią. Šventųjų bendravimas - tai sakramentų kuriama vienybė... Žodis ‘bendrumas’ (komunija, susivienijimas) taikomas visiems sakramentams, nes kiekvienas iš jų mus jungia su Dievu..., bet geriausiai tinka Eucharistijai, kuri labiausiai tą bendrumą kuria.**“ (*Catech. R.* 1, 10, 24) (950).

Dalijimasis savo tikėjimu

- Kaip suvokiū savo, kaip Jėzaus mokinio, pašaukimą? Kokias dovanas Dievas man davė, kad išgyvenčiau šią mokinystę?
- Kaip patyriau suteiktas konkrečias dovanas kunigams? Pasauliečiams? Pašvęstiesiems?
- Ką konkrečiai galiu daryti, kad padėčiau savo parapijos nariams labiau susivienyti vieniems su kitais ir su Kristumi?

Gyventi Gerąją Naująją

Remdamiesi grupės pasidalijimu numatykite, kaip atsiliėpsite į tai veiksmu (bendruomeniškai ar asmeniškai). Tai svarbiausias dalykas, kurį turite nuspręsti.

Kai renkatės asmenišką veiksmą, apgalvokite, koks jis bus, ir tuo pasidalykite su grupe. O jei pasirenkate bendrą veiksmą, numatykite, kas bus atsakingi už jo vykdymą.

Šie pasiūlymai yra antriniai:

- jei esate kunigas ar vyskupas, įvertinkite pasauliečių dovanas. Jei esate pasaulietis (pasaulietė), įvertinkite kunigų ar vyskupų dovanas.
- Pasidalykite Gerąją Jėzaus Naująją su žmogumi, kuris nepažįsta Jėzaus.
- Jei nesate įsipareigoję savo parapijoje, pasisiūlykite pasidaryti savanoriškai ten, kur labiausiai reikia pagalbos.

Aukštyn širdis

Vadovas lėtai perskaito 1 Korintiečiams 12, 1-11. Tuomet pakviečia visus spontaniškai išsakyti maldas apie dovanas, kurias

turi patys arba mato jas kituose. Tai dėkojimo maldos.

Pavyzdžiui: dėkoju Tau, Dieve, už atvirumo dovaną, kurią turi mūsų ganytojas. Palaimink jį ir leisk, kad ši dovana ir toliau augtų.

Kai visi išsako savo maldavimus, vadovas taria:

Melskimės *Tėve mūsų* malda, dėkodami už visas dovanas, kurias Dievas suteikė mūsų parapijai.

Užbaikite palinkėdami vieni kitiems ramybės.

Žvilgsnis į ateitį

- Pasirenkite kitam susitikimui maldingai perskaitydami ir nagrinėdami *11-ąją temą Kristaus Motina Marija - Bažnyčios Motina* bei Katekizmo paragrafus nuo 946 iki 975.

11-OJI TEMA
KRISTAUS MOTINA MARIJA - BAŽNYČIOS MOTINA

Siūloma aplinka

Bibliją, žvakę ir, jei įmanoma, Švč. Mergelės Marijos statulą ar paveikslą ir Katalikų Bažnyčios Katekizmas.

Rami, sutelkianti atmosfera

Aukštyn širdis

Giesmė (tiks bet kuri tradicinė giesmė Marijai)

Melskitės kartu

Marija, taikos tilte,
Piligrimų vadove,
Poetų įkvėpime,
Nuliūdusiųjų paguoda,
Klaidžiojančių tamsoje šviesa,
Mes garbiname tave ir prašome būti viena su tavimi.
Susivieniję su tavimi,
Mes būsim viena su Dievu,
Ir kursime taiką kartu su visais žmonėmis žemėje.
Susivieniję su tavimi,
Mes taip pat pajusime Kristaus taikos,
Gyvos mūsų širdyse, slėpinį.
Šventoji Marija, Dievo Motina, melski už mus.

Edward Hays

Pasidalijimas Gerąja Naujiena

Pasidalykite, kaip sekėsi gyventi Gerąją Naujieną po praėjusio susitikimo

Katekizmo nagrinėjimas

Kai išpažįstame, jog tikime vieną šventą visuotinę ir apaštalinę Bažnyčią, mes pridedame, kad tikime „šventųjų bendravimą“ (946). Kadangi visi tikintieji sudaro vieną kūną, tikime, kad yra bendravimas „šventuose dalykuose“ ir „tarp šventųjų“ (948). Tie, kurie išėjo iki mūsų ir gyveno šventai, yra labai gyvi mums ir šiandien, ir mes galime bendrauti su jais. Tiesą sakant, jie gali būti geri mūsų draugai. Galime iš jų mokytis, kad mūsų gyvenimo centre būtų Dievas. Dievo meilėje mes iš tiesų esame viena šeima.

Marija, Jėzaus Kristaus Motina ir Bažnyčios Motina, turi ypatingą vaidmenį mūsų gyvenime. Savo troškimu ir visišku atsidavimu Tėvo valiai, dalyvaudama atperkamajame Jėzus darbe ir klausydama kiekvieno Šventosios Dvasios įkvėpimo, **Mergelė Marija Bažnyčiai yra tikėjimo ir meilės pavyzdys (967)**. Ji klausėsi virpesių širdyje ir atsiliepė su visa meile. Nors jai galėjo būti baisus ir neaiškus pašaukimas tapti Dievo Motina, ji sutiko, kad Jėzaus gyvenimas gimtų joje, ir rūpinosi tuo gyvenimu. Pasiklausykime Marijos „Fiat“, jos „Taip“ Dievui.

Šventasis Raštas: Žodžio apmąstymas Luko 1, 26-56

Klausimas pasidalijimui

- Kaip Dievo kvietimui savo gyvenime sakau: „Taip, tebūnie“?

Tolesnis Katekizmo nagrinėjimas

Kas yra ši moteris - Marija? Kas ji yra mums šiandien? Mes žinome, kad ji yra Dievo Motina, bet ar žinome, kad ji taip pat buvo ir labai tikinti, ištikima bei dvasinga moteris?

Marijos „taip“ buvo visiško paklusnumo Dievo valiai aktas.

Pradžioje, kai tik angelas Gabriėlius atėjo pas ją, ji džiugiai skelbė: „Štai aš Viešpaties tarnaitė, tebūna man, kaip tu pasakei“ (Lk 1, 38). Kokia stipri moteris, moteris, kuri sugeba būti visiškai atvira Dievui, moteris pilna malonės, moteris, kuri suprato, kad jos jėga kyla iš galingojo Dievo jėgos. Marija suprato ne vien tai, kad Jo galia taps regima joje, bet, kaip ir Jėzus, ji meta iššūkį kai kuriems kertiniams visuomenės požiūriams. Nuo pat pradžių ji supranta, kad Tėvas pasirinko ją, kad „išsklaidytų išdidžios širdies žmones“, pasirinko ją, kad „numestų galiūnus nuo sostų ir išaukštintų mažuosius“ (plg. Lk 1, 51-52). Jis pasirinko ją būti įrankiu, kad parodytų, jog alkanieji bus pamaitinti, o turtingieji paleisti tuščiomis. Apreiškimas atskleidė ne vien Jėzaus gimimą, bet ir tai, kas Jis bus pasaulyje.

Rašte dažnai matome Mariją santykiyje su kitais. Po angelo apsilankymo Marija pirmiausia išsiruošia į ilgą kelionę aplankyti savo pusseserės Elzbietos. Elzbieta buvo Marijos vadovė, mokytoja, padėjusi Marijai suprasti tikėjimo dovaną, kurią Dievas buvo jai suteikęs. Elzbieta skelbė Marijai: „Laiminga įtikėjusi, jog išsipildys, kas Viešpaties jai pasakyta.“ (Lk 1, 45). Šios dvi Dievo moterys, išminties moterys, atpažino su jomis esantį Dievą.

Dėl to, kad Marija yra Jėzaus, Dievo Sūnaus Motina, Marija yra Dievo Motina. Marijos **reikšmė Bažnyčiai ir žmonijai yra dar didesnė**. Mes pažįstame ją kaip Bažnyčios Motiną. Savo klusnumu, tikėjimu, viltimi ir meile ji bendradarbiauja atpirkimo darbe; taip pat ji tapo mūsų visų motina. Mes vadiname ją Užtarėja ir Pagalbininke (**968-969**). Savo malda ir pagarba atsiduodame Marijai. „Bažnyčios pamaldumas Švenčiausiajai Mergelei yra esmingas krikščionių liturgijai.“ (Paulius VI) **Švenčiausiąją Mergele „Bažnyčia teisėtai garbina ypatingu būdu“** (*Lumen gentium* 66) (**971**). Savo pagarbą Marijai, mūsų motinai, mes išreiškiame įvairiomis jai skirtomis liturginėmis šventėmis bei specialiomis maldomis, pavyzdžiui, rožiniu (**971**).

Turime nuostabių Marijos ikonų ir simbolių. Daugelis mūsų kreipiamės į Mariją vargams prispaudus, ypač tada, kai mums reikia gydančio mylinčios motinos buvimo šalia. Vis labiau ir labiau suvokiame tą galią, kurią turėjo Marija ne dėl to, kad pati būtų ką dariusi, bet kad buvo pirmoji Jėzaus mokinė. Ji buvo kryžiaus papėdėje ir kentėjo kartu su Sūnumi. Ji buvo su mokiniais per Sekmines. Pasauliui Marija skelbė savo įsitikinimus, bet dar svarbiau - besąlygišką meilę. Šiandien mes pripažįstame Marijos „palaimintumą“ ir iš naujo patvirtiname tai, ką Marija jau žinojo: „palaiminta mane vadins visos kartos“ (Lk 1, 48) **(971)**.

Dalijimasis savo tikėjimu

- Kokie Marijos paveikslai, įvaizdžiai man labiausiai patinka? Kodėl? Kaip pagerbiu Mariją?
- Kaip Marija yra „palaiminta“ šioje kartoje?
- Kokiu būdu Marija šiandien yra mums pavyzdys?
- Ko galiu pasimokyti iš Marijos apie buvimą mokiniu (mokine)? Kaip gilinsiu savo - mokinio - santykį su Jėzumi per Mariją?

Gyventi Gerąja Naujiena

Remdamiesi grupės pasidalijimu numatykite, kaip atsiliepsite į tai veiksmu (bendruomeniškai ar asmeniškai). Tai svarbiausias dalykas, kurį turite nuspręsti.

Kai renkatės asmenišką veiksmą, apgalvokite, koks jis bus, ir tuo pasidalykite su grupe. O jei pasirenkate bendrą veiksmą, numatykite, kas bus atsakingi už jo vykdymą.

Šie pasiūlymai yra antriniai:

- visą savaitę kasdien melskitės vieną rožinio slėpinį ar visą jo dalį.

- Perskaitykite apie kurio nors šventojo gyvenimą. Melskitės į jums patinkantį šventąjį/ją arba parašykite apie jį /ją savo dienoraštyje.
- Paprašykite, kad išmintinga vyresnio amžiaus moteris pasidalytų su jumis savo Dievo patyrimu.

Aukštyn širdis

Pakaitomis melskitės „Magnificat“ (Lk 1, 46-55)

- I choras (pusė) „Mano siela šlovina Viešpatį,
mano dvasia džiaugiasi Dievu, savo Gelbėtoju,
nes jis pažvelgė į nuolankią savo tarnaitę.
- II choras (pusė) Štai nuo dabar palaiminta mane vadins visos
kartos,
nes didžiųjų dalykų padarė man Visagalis,
ir šventas yra jo vardas!
- I choras (pusė) Jis maloningas iš kartos į kartą
tiems, kurie jo klauso.
- II choras (pusė) Jis parodo savo rankos galybę
ir išsklaido išdidžios širdies žmones.
- I choras (pusė) Jis numeta galiūnus nuo sostų
ir išaukština mažuosius.
Alkstančius gėrybėmis apdovanoja,
turtuolius tuščiomis paleidžia.
- II choras (pusė) Jis ištiesė pagalbos ranką savo tarnui Izraeliui,
kad minėtų jo gailingumą,
kaip buvo žadėjęs mūsų protėviams -
Abraomui ir jo palikuonims per amžius.“

Žvilgsnis į ateitį

- Pasirenkite kitam susitikimui maldingai perskaitydami ir nagrinėdami *12-ąją temą*, **Tikime amžinąjį gyvenimą** bei Katekizmo paragrafus nuo 988 iki 1065.

12-OJI TEMA

TIKIME AMŽINĄJĮ GYVENIMĄ

Siūloma aplinka

Biblija, žvakė ir, jei įmanoma, Katalikų Bažnyčios Katekizmas.
Rami, sutelkianti atmosfera

Aukštyn širdis

Giesmė

„Viešpatie, Tu mano skydas“

Melskitės kartu

Tėve, kartais mums sunku tikėti Tave ir tai, kaip nuostabiai Tu mus sukūrei.

Tačiau mes trokštame Tave pažinti ir suvokti, kad siūlai mums amžinąjį gyvenimą.

Tai, ko nematome, negirdime, nejaučiame - mes tikime.

Padėk mūsų netikėjimui.

To prašome per Kristų, mūsų Viešpatį. Amen

Pasidalijimas Gerąja Naujiena

Pasidalykite, kaip sekėsi gyventi Gerąja Naujiena po praėjusio susitikimo

Katekizmo nagrinėjimas

Kaip dažnai mūsų protus perskrodė mintis: „Ar tai viskas, kiek yra gyvenime?“ Mūsų kultūra yra labai mokslinė ir technologiška, todėl mums būna sunku tikėti į tai, ko nematome, ko negalime „įrodyti“. Tačiau savo tikėjimo išpažinime mes skelbiame, kad tikime Dievo kuriantį, saugantį ir šventinantį veikimą, kurio kulminacija yra tikėjimo kūno prisikėlimu ir

amžinuoju gyvenimu išpažinimas (988).

Kaip Jėzus mirė ir prisikėlė iš numirusiųjų, ir gyvena amžinai, taip ir mes gyvensime amžinai kartu su prisikėlusiu Jėzumi, ir mes būsime prikelti paskutiniąją dieną (989).

Mirusiųjų prisikėlimą Dievas apreiskė palaipsniui (992).

Fariziejai ir daugelis, gyvenusių Jėzaus laikais, **turėjo prisikėlimo viltį. Jėzus tvirtai to mokė (993).** Jėzus žengia dar vieną žingsnį į priekį ir tikėjimą prisikėlimu susieja su savimi pačiu: „Aš esu prisikėlimas ir gyvenimas“ (Jn 11, 25). Tikėti Jėzų reiškia tikėti amžinąjį gyvenimą. Tikėti Jėzų reiškia tikėti, kad ir mes kartu su Juo būsime prikelti paskutiniąją dieną (994).

Pasiklausykime Jėzaus pažado.

Šventasis Raštas: Žodžio apmąstymas Jono 6, 39-40

Klausimas pasidalijimui

- Kaip galiu atsakyti žmogui, kuris klausia „Ar tai viskas, kiek yra gyvenime?“

Tolesnis Katekizmo nagrinėjimas

Nuo pat ankstyvosios Bažnyčios laikų kildavo tam tikrų klausimų: Kas prisikels? Kaip mirusieji prisikels? Raštai mums sako, jog **visi mirę žmonės prisikels: „Kurie darė gera, prisikels gyventi, kurie darė bloga, prisikels stoti į teismą“ (Jn 5, 29) (998).** Tas „kaip“ **pranoksta mūsų vaizduotę ir supratimą, jis suvokiamas vien tikėjimu (1000).** Bet taip pat žinome, kad kiekvienas žmogus savo mirties valandą **gauna amžinąjį atlyginimą (1022).**

Kai Tėvas atsiuntė Jėzų, mes sužinojome, kad Dievo karalystė yra čia ir dabar. Kiekvienas iš mūsų Krikštu esame sujungti su

Kristumi, taigi jau dalyvaujame prisikėlusiojo Kristaus gyvenime. Pamaitinti Jo Kūnu, mes priklausome Kristaus Kūnui. Tačiau mes tikime, kad mūsų laukia dar daugiau. Mes tikime į „jau, bet dar ne“. Mes tikime, kad esame sujungti su Kristumi, kad prisikelsime su Kristumi paskutiniąją dieną, ir kad mes taip pat su Juo pasirodysime šlovingi (plg. Kol 3, 4) (1003).

Tobulas gyvenimas su Švenčiausiąja Trejybe, ta gyvenimo ir meilės bendrystė su Ja, su Mergele Marija, angelais ir visais palaimintaisiais yra vadinami „dangumi“. Dangus yra žmogaus galutinis tikslas, jo giliausių lūkesčių išsipildymas, aukščiausios ir galutinės laimės būseną (1024).

Savo mirtimi ir prisikėlimu Kristus mums atvėrė dangų. Palaimintųjų gyvenimo savastimi tampa visi Kristaus pelnyti Atpirkimo vaisiai, o Jis priima į savo dangiškąjį išaukštinimą žmones, kurie buvo Jį įtikėję ir liko ištikimi Jo valiai. Dangus yra palaiminga bendrija visų, tobulai su Juo susivienijusių (1026).

Bet kad prisikeltume su Kristumi, turime mirti su Kristumi (1005). Kodėl dažnai bijome mirties? Mirtis nėra lengva, nes mes jos nepažįstame. Mes stengiamės pabėgti nuo jos ir stengiamės kiek tik įmanoma atitolinti ją nuo mūsų, kol ji paliečia mūsų gyvenimą per brangius žmones. Jėzus žada, kad tie, kurie miršta, kartu su juo įeis į naują gyvenimą. Mirtis yra natūralus procesas, ir mes esame raginami pasiruošti mirčiai (1014). Mums labai svarbu pasitikti mirtį su tikėjimu ir viltimi!

Šventasis Kryžiaus Jonas yra pasakęs: „Savo gyvenimo vakarą būsime teisiami pagal tai, kaip mylėjome“ (1022). Kaip nuostabu mąstyti apie tai, kad savo mirties valandą išgirsime klausimą: „Kaip mylėjai?“ Kadangi Dievas yra meilė, rojus yra gyvenimas meilės pilnatvėje. O neturėti meilės reiškia būti atskirtam nuo Dievo. **Ta galutinio paties žmogaus atsiskyrimo nuo Dievo ir**

palaimintųjų draugijos būseną vadinama „pragaru“ (1033).

Bažnyčia moko, kad yra pragaras ir kad jis amžinas. Sielos tų, kurie miršta, turėdami sunkią nuodėmę, po mirties patenka į tamsybes, kur kenčia pragaro kančias, „amžinąją ugnį“. Skaudžiausia pragaro kančia yra amžinas atskyrimas nuo Dievo, nes tik Jame viename žmogus gali rasti gyvenimą ir laimę, kuriems buvo sukurtas ir kurių trokšta (1035).

Daugelis žmonių iš tiesų yra mylintys, tačiau jiems mylėti trukdo savanaudiškumas, pavydas, godumas, geismai ir kitos nuodėmės. Tokie žmonės nepajėgia dalyvauti pasiaukojančioje šventųjų meilėje: jie nėra pasirengę duoti ar priimti visiškai nesavanaudišką dieviškųjų Asmenų meilę. Jie nėra pasirengę dalyvauti Dievo gyvenime.

Taigi Bažnyčia moko, kad tų, kuriems dar reikia pasiekti šventumą, laukia galutinis nuskaistinimas - skaistykla, kuri visiškai skiriasi nuo pragaro. **Tie, kurie miršta Dievo malonėje ir draugystėje, tačiau nepakankamai nuskaistinti, nors ir yra tikri dėl savo amžinojo išganymo, po mirties kentėdami nusiskaistina, kol taps tokie šventi, jog galės įeiti į dangaus džiaugsmą (1030).**

Nuostabiame šventųjų bendravimo slėpinyje tie, kurie vis dar apvalomi nuo savo nuodėmių skaistykloje, yra meilės ryšiu sujungti su tikinčiais žemėje ir tais, kurie jau pasiekė dangų. **Tuose nuostabiuose mainuose vieno šventumas atneša kitiems daug daugiau naudų... (1475).** Dievo malone mūsų maldos ir gailėstingumo žodžiai veikia sielas žmonių, kurie mirė prieš mus, kaip kad meilės pilna globa tų, kurie yra danguje, tampa palaiminimu vis dar tebekovojantiems šiame pasaulyje.

Šiuos susitikimus pradėjome mąstydami apie Dievo troškimą. Kiekvienas iš mūsų turime įgimtą Dievo troškimą, troškimą

keliauti namo. Kai vaikelis gimsta šiam pasauliui, jis patiria pasaulio, tokio skirtingo nuo motinos iščių, platumą ir „šaltumą“. Dėl to, kai ateina mums laikas mirti ir įžengti į naują pasaulį, mes galime patirti priešišumą tam naujumui, tačiau mūsų laukia dalykai, kurių nepajęgtume nei prašyti, nei įsivaizduoti. Yra nemaža nuostabių pasakojimų apie žmones, kurie buvo „arti mirties“, ir dalydamiesi savo patirtimi pasakojo apie šviesą, kurią matė, jos nebijojo, bet, atvirksčiai, priėmė jos šilumą ir malonumą. Šių patirčių teigiamas pobūdis teikia optimizmo ir vilties. Tačiau šios patirtys turi būti vertinamos iš krikščioniškosios tradicijos perspektyvos. Tik tada, kai įžengsime į amžinąjį gyvenimą, visiškai suvoksime, kad šioje žemėje buvome tik piligrimai.

Nors gali būti sunku net įsivaizduoti, jog mums pažadėta, kad laikų pabaigoje Dievo karalystė **pasieks savo pilnatvę (1042)**. Apreiškimo knygoje (21 skyriuje) mums žadama, kad tame naujame pasaulyje Dievas bus tarp mūsų. Tiesioginė Dievo patirtis nušluostys kiekvieną ašarą nuo mūsų akių ir mirties daugiau nebebus **(1044)**. Mes, žmonės, būsime galutinai suvienyti į tautą, kurią sukūrė Viešpats **(1043)**. Mūsų visata bus visiškai perkeista. Save matysime ne atskirtus, bet vienybėje su Dievo visata. Gyvensime šiame naujame danguje ir naujoje žemėje, kurioje viešpataus teisybė ir kurios palaima patenkins ir pranoks visokių žmonių širdžių ramybės troškimą **(1048)**.

Dalijimasis savo tikėjimu

- Kaip atsakyčiau, jei savo gyvenimo saulėlydyje išgirsčiau klausimą: „Kaip mylėjai?“
- Kaip dažnai klystu manydamas, kad mano paties (pačios) gerumas, o ne Dievo gerumas mane išgelbės?
- Kaip suprantu mirtį? Ko bijau? Ko viliuosi? Kaip galėčiau pasirošti mirčiai?

Gyventi Gerąja Naujiena

Remdamiesi grupės pasidalijimu numatykite, kaip atsiliepsite į tai veiksmu (bendruomeniškai ar asmeniškai). Tai svarbiausias dalykas, kurį turite nuspręsti.

Kai renkatės asmenišką veiksmą, apgalvokite, koks jis bus, ir tuo pasidalykite su grupe. O jei pasirenkate bendrą veiksmą, numatykite, kas bus atsakingi už jo vykdymą.

Šie pasiūlymai yra antriniai:

- Parašykite apie savo mintis ir jausmus mirties atžvilgiu; galite juos išreikšti laiško Dievui forma.
- Pamąstykite apie savo laidotuvių liturgiją. Atiduokite šiuos pamąstymus jums artimiems žmonėms, kad jais būtų galima pasinaudoti jūsų laidotuvių metu.
- Jei įmanoma, pasikalbėkite su kuo nors, kas labai sunkiai serga ar yra netekęs artimo draugo.
- Ar norėtume ir toliau susitikti kaip maža bendruomenė? Aptarkite, ką galėtumėte toliau veikti per susitikimus (kokia medžiaga ar programa naudotis).
- Ar norėtumėte savo grupelėje surengti šventę? Aptarkite, kokia ji turėtų būti? Kaip pasidalysite savo atsakomybe ją organizuodami.

Aukštyn širdis

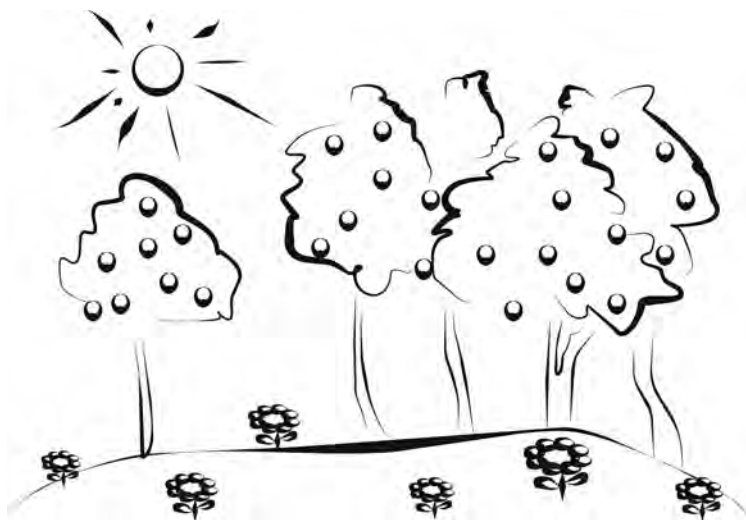
Prisikėlimo giesmė. Savais žodžiais išreikškite savo tikėjimą amžinuoju gyvenimu.

Užbaikite kartu melddamiesi *Apaštalų tikėjimo išpažinimo* malda.

Tikiu į Dievą Tėvą visagalį,
dangaus ir žemės Sutvėrėją;

Ir į Jėzų Kristų, vienatinį Jo Sūnų, mūsų Viešpatį,
kuris prasidėjo iš Šventosios Dvasios, gimė iš Mergelės Marijos,
kentėjo prie Poncijaus Piloto, buvo prikaltas prie kryžiaus,
numiręs ir palaidotas;
nužengė į pragarus;
trečiąją dieną kėlėsi iš numirusių;
įžengė į dangų; sėdi visagalio Dievo Tėvo dešinėje,
iš ten ateis gyvųjų ir mirusiųjų teisti.

Tikiu į Šventąją Dvasią,
šventąją visuotinę Bažnyčią,
šventųjų bendravimą,
nuodėmių atleidimą, kūno iš numirusių prisikėlimą
ir amžinąjį gyvenimą. Amen.

GIESMĖS

I TEMA

Išdžiūvus mano siela

Ištroškus siela be Tavęs
O, Viešpatie, nuo ankstauro ryto
Aš ieškau, Viešpaties, Tavęs

priegiesmis

Dieve, Tavęs ilgiuos
Dieve, Tavęs ilgiuos
Ilgios Tavęs, Tavęs ilgiuos

Rankas į dangų aš iškėliau
Širdis pripildyta Tavęs
Malonė Viešpaties brangesnė
Už viską, trokštu aš Tavęs

priegiesmis

Dieve, Tavęs ilgiuos
Dieve, Tavęs ilgiuos
Ilgios Tavęs, Tavęs ilgiuos

ARBA

Kaip elnė trokšta vandens,

Manoji siela ilgisi Tavęs, Dieve
Tu vienintelis man širdies troškimas
Aš Tavim tikiu

Tu mano skydas, Tu mano viltis
Tu mano džiaugsmas, tikiu aš Tavimi x2

II TEMA

Tavo Žodis yra žiburys

Ir šviesa mano keliui nušviest x2

*Kai aplink tamsa, rodos, kelio nebėra
Tavo Žodis ves mane
Niekas nebaisu, kai su Tavim esu
Vesk mane Savu Žodžiu.*

ARBA

Jėzus - Vardas aukščiausias,

Nuostabus Viešpats, Gelbėtojas

Emanuel - Dievas visada su mumis

Amžinai gyvas savo Žodžiu.

III TEMA

Aš tikiu yra tik vienas Dievas,

Miręs už mano kaltes

Šventas Kraujas man kelius atvėrė

Į Jo dieviškas gelmes.

Mus išgelbėt pasiryžęs,

Mirė Jis už mus ant Kryžiaus

Meilėje save aukojo

Jėzus, Jėzus

„Atlikta!“ sušukt galėjo,

Nes Jis mirtį nugalėjo.

Dievo Jis Sūnus garbingas

Jėzus, Jėzus, Jėzus

IV TEMA

Garbinkime Dievą,
Garbinkime Dievą,
Tėvą, Sūnų, Šventąją Dvasią,
Nes pasigailėjo mūsų.

ARBA

Tėve, ateiki, ateiki dabar x2
Jėzau pasiliki, pasiliki su mumis x2
Dvasia, nusileiski, nusileiski su jėga x2

V TEMA

Viešpatie, paliesk, mano širdį keisk
Padaryki ją ištikimą Tau x2

priegiesmis

*Nes Tu - Kūrėjas,
Aš - kūrinys
Taisyk ir keisk mane,
Meldžiu Tave x2*

Viešpatie, paliesk, mano širdį keisk
Padaryk mane tokį kaip ir Tu. x2

priegiesmis

*Nes Tu - Kūrėjas,
Aš - kūrinys
Taisyk ir keisk mane,
Meldžiu Tave x2*

VI TEMA - Kalėdinė giesmė

VII TEMA

Noriu tarnauti Tau daugiau negu dabar
Noriu tarnauti Tau, daugiau negu dabar
Ieškoti Tave, pažinti Tave
Noriu tarnauti Tau

Noriu paklusti Tau...
Noriu mylėt Tave...

ARBA

Aš trokštu būt toks, kaip Tu, Jėzau
Aš trokštu būt toks, kaip Tu
Tuo indu, per kurį veiki Tu
Aš trokštu būt toks, kaip Tu

Aš trokštu būt toks, kaip Tu, Jėzau
Aš trokštu būt toks, kaip Tu
Toje Dvasioje, kurią teiki Tu
Aš trokštu būt toks, kaip Tu

VIII TEMA

Aleliuja, Aleliuja, Aleliuja - Jėzus gyvas!
Aleliuja, Aleliuja, Aleliuja - prisikėlė!

Mirtis neturi galios jam
Mirtie, kur tavo pergalė?
Štai kapas tuščias - Jo nėra
Jis prisikėlė gyvent

Aleliuja....

IX TEMA

Dvasia Šventoji liekis ugnim x2
Nuskaistink, širdį man, o Dieve x2

Dvasia Šventoji, liekis ugnimi
Dvasia Šventoji, liekis ugnimi
Liekis ugnimi, liekis ugnimi
Liekis ugnimi, liekis ugnimi.

ARBA

arba tradicinė „Dvasia Viešpatie, ateik“
(iš maldaknygių)

X TEMA

Žemę padengia migla
Ir šviesa tamsybes
Bet Viešpats suspindės virš tavęs
Ir Jo šlovė Tave pripildys
Pakilk ir šviesk, Dievo Bažnyčia,
Šviesa ateina į Tave
Ir Viešpaties šlovė Tave pripildo
Pakilk ir šviesk, stipri šventa

Prie Tavo šlovės tauta ateis,
Nusilenks karaliai
Ir Viešpats Tau saulę pakeis
Nuotaka Jo esi Tu žemėj

Pakilk ir šviesk...

XI TEMA - giesmė Marijai

XII TEMA

Viešpatie, Tu mano skydas
Viltis mana ir išgelbėjimas.

Aleliuja, Aleliuja, Aleliuja
Ir išgelbėjimas x2

ARBA

Dieve, Tu mano skydas
Tu mana uola
Dieve imk mano širdį
Tau jinai skirta. X2

Su kiekviena aušra
Keliauju pas Tave
O jeigu suklumpu,
ranką duodi Tu
Dieve, Tu mano skydas...

Net vakaro tamsa
Nebaisi, kai Tu šalia
O Tavo artume
Amžina diena
Dieve, Tu mano skydas...

Garbę aš giedu Tau
Dieve Tėve ir Sūnau
Dvasia Šventoji
Garbė per amžius Tau
Dieve, Tu mano skydas...